

Otázky a odpovědi

(Otázky a odpovědi na téma Ducha Svatého)

¹ A po včerejší noci jsme byli prostě všichni naplněni. Dneska jsem slyšel dobré zprávy, od mnohých, kteří přijali Ducha Svatého. A jsme za to vděční.

² Jsme rádi, že můžeme mít dnes večer mezi námi bratra Grahama, který je jedním z našich společníků zde ve stánku, a zároveň je pastorem sboru „Svatosti“ v Utica. A bratr Jackson, on zde byl minulý večer, věřím, že tu byl; nebo se snad opět nachází někde vzadu uprostřed obecnstava, jak někdo řekl. Ó, ano, spatřil jsem bratra Jacksona, tam vzadu v obecnstvu. A bratr Ruddell, je dnes večer tady? On je také jedním z našich společníků, zde na ulici „62.“ Jsme tak rádi, že tady mohou být s námi. A co se týče našeho... ó, bratře Pat, a vy všichni ostatní bratři, kteří jsou tady v obecnstvu, těšíme se z toho, že vás tu všechny můžeme mít dnes večer.

³ Inu, mohl bych se klidně omluvit, a poprosit některého z těch dobrých kazatelů, aby sem přišel a kázal pro nás, protože jsem ochraptělý kvůli tomu velikému času, který jsme prožívali uplynulého večera.

⁴ Nuže, moje manželka - ona je mým nápravným prostředkem; dobře víte bratři o čem teď mluvím. Ona mi řekla, že včera večer mě lidé tam vzadu neslyšeli, protože jsem mluvil zde do tohoto mikrofonu. Tak tedy předtím, než začneme, pokusím se něco udělat, nuže, jsem zvědav, jestli se tolepší. Je to teď srozumitelnější tam vzadu? Nebo je to lepší takhle? Je to lepší? Nuže, miláčku, v tom případě, vedu 1: 0. Oni totiž říkají, že tak je to lepší. V pořádku. Ó, aj! Ona je prostě žena. A opravdu dobrá žena, je to už dlouho, co jsme spolu. A ona obvykle mívá pravdu.

⁵ No co, v těch posledních třech bohoslužbách jsme prožívali opravdu veliký čas; každopádně já. A nyní ty pásky, všechny s výjimkou té poslední... telefonoval jsem bratrovi Goadovi a řekl jsem mu, aby přišel a nahrál tu pásku pro potřebu modlitebny. Ale něco se přihodilo, a dozvěděl jsem se, že Billy Paul neměl po ruce své auto a tak na kolik vím, ta páska nebyla nahrána. Ta jedna nám tedy schází. Měl jsem ji v úmyslu uschovat ve sboru - pro potřebu sboru - kdyby měl někdo námítky - v co věříme.

6 Nuže, dnes večer se chystám promlouvat na téma: „Veliká konference,“ pokud se mi podaří v čas ukončit zde tyto otázky. A zítra ráno bude uzdravovací bohoslužba. A máme v úmyslu se modlit za nemocné. A proto nemůžeme jednoduše jít a říct: „Nuže, vezmu tebe a tebe, a tebe.“ To by nebylo spravedlivé. Ale my rozdáváme celé série modlitebních lístků a z celého toho počtu modlitebních lístků já vyvolám několik lidí na pódium. A pak, jestliže Duch Svatý začne něco zjevovat, a zasáhne To obecenstvo, vyvolává to lidi z obecenstva za účelem uzdravení. A pak zítra ráno budu promlouvat, bude-li vůle Páně, před uzdravovací bohoslužbou.

7 Vidím, jak se moje manželka usmívá. Miláčku, slyšíš mě vůbec? Ó, ty mě slyšíš, dobrá, to je v pořádku. Ona sedí úplně tam vzadu, a když mi nebudeš rozumět, zakývej hlavou: „Neslyším tě, neslyším tě.“

8 A tak zítra - zítra večer bude evangelizační bohoslužba spojená s vodním křtem. A potom, jakmile zítra večer skončím s kázáním, chceme zatáhnout záclony a provést křest, tady na tomto místě - zítra večer. A bude-li vůle Páně - bude-li vůle Páně zítra ráno nebo zítra večer, chtěl bych promlouvat na téma: „Znamení, které bylo dáno.“ A potom, budeme-li zde ve středu večer, a jestliže mi Pán dovolí být zde ve středu večer, rád bych promlouval na téma: „Viděli jsme jeho hvězdu na východě a přišli jsme se Mu poklonit.“ Nuže, vánoce máme přede dveřmi.

9 A potom, okamžitě po vánocích, po vánočních svátcích, zde posbíráme všechny tyto dopisy... bratr Mercier a ti ostatní, oni je obvykle vyzvednou a my je všechny zde položíme a modlíme se nad těmito dopisy, a prosíme Pána o jeho vedení, kam bychom mohli vyrazit, do kterého kouta na tomto světě bychom měli jít.

10 Nuže, křesťanští obchodníci naplánovali veliký program, totiž jejich konference se bude ihned poté konat na Floridě. A odtamtud pojedeme do Kingstonu, a pak na Haiti a také do Portorika a Jižní Ameriky a zpět nahoru do Mexika.

11 Ale mám pocit, že Pán mě vede do Norska. Nevím proč. Jistě jste se seznámili s tou tenkou knížkou nazvanou: „Muž Bohem poslaný?“ Ona je největší náboženskou publikací v Norsku. Jen zvažte, co tam Pán vykonal. A když jsem tam byl, oni mi nedovolili ani vkládat ruce na nemocné, byl jsem tam tři noci a oni mi nedovolili vkládat ruce na nemocné. Podívejte se tedy, co Bůh může vykonal. Ten zástup byl tak veliký, že oni museli pozvat jízdní policii na koních, a museli se

protlačit mezi davy lidí na ulici, aby mi proklestili cestu, abych se mohl na to místo dostat. A pak jsem neměl možnost vkládat ruce na nemocné. A proto jsem se za ně modlil, a nechal jsem je, aby oni vkládali ruce jeden na druhého.

¹² A tak... (bratr Branham s někým hovořil - vyd.). Nuže, zítra ráno... nuže, dnes večer, snad se konečně dostaneme k těmto otázkám, protože některé z nich jsou opravdu hodnotné. Nevím, jak dlouho nás Pán zdrží u těchto věcí a tak zítra ráno, buď Billy Paul, Gene nebo Leo - jeden z nich tu bude, aby rozdával modlitební lístky - od osmi do půl deváté. A vy přesporní, dovolte, že to ještě jednou zdůrazním, abyste na to nezapomněli. Pokud se chcete dostat do modlitební řady - dáváme přednost přesporním, pokud to je možné.

¹³ Nuže, někdy zde ve sboru, se dostáváme do takové situace, že lidé říkají: „Dobrá...“ máme tu přesporní, přivádíme je sem dopředu... a někdo řekne: „No co, není ani vidět co je trápí. Snad oni něco nesprávně řekli.“ A potom přicházejí zdejší lidé, a oni říkali: „On je mohl přece znát.“ A tak - pak oni říkají - to se opravdu stalo. „Dobrá, řeknu vám - to způsobily ty modlitební lístky.“ Dobrá, a co s těmi, kteří neměli modlitební lístky? A přicházeli den co den, když to...

Co říkáš? (Bratr Branham byl požádán, aby odstoupil dále od mikrofonu - vyd.) Abych se couvl od mikrofonu? Nuže dobrá, víte, já mám vždycky ve zvyku kázat uprostřed cesty. A proto dovolte, abych to uchopil takhle. Je to lepší? Tak je to lepší. V pořádku. Řeknu vám proč to tak je. Naše ozvučení je velice mizerné. Velice špatné. A my teď nechceme instalovat nové zařízení, protože chceme co nejdříve přestavět naši modlitebnu. A pak když budeme mít dostatek místa, chápete, když budeme schopni tuto budovu trošku rozšířit, abychom zde vytvořili další místa a byli připraveni na shromáždění, která se zde budou konat.

¹⁴ Nuže zapamatujte si, zítra ráno tito chlapi, jeden nebo všichni tři budou rozdávat modlitební lístky mezi osmou až půl devátou. A to poskytne možnost každému jednomu, aby se mohl uvelebit. A já jsem už vysvětloval, jak oni tyto modlitební lístky rozdávají, a proč to děláme. Je to kvůli tomu, abychom udrželi pořádek. Rozumíte? Nuže, co kdybych sem přišel, tak jak jsem to udělal právě teď, a řekl: „Ať přijde tato žena, tato žena, tento muž a tato žena...“ vidíte, to by bylo tak trošku - to by bylo moc tvrdé. Vidíte? A pak jestliže... mnohokrát jsem to tak udělal. A jestliže ráno, tady není moc lidí, mohl bych si to dovolit. Řekl bych: „Kolik tady máme příchozích, které něco trápí,

můžete se postavit.“

15 Bratře Merciere, pojd' mi pomoct. Můžeš mi pomoct? (Bratr Mercier odpovídá - vyd.). Ó, ty jdeš... on přichází pomoci vlastně sám sobě. Včera jsem měl možnost si promluvit s tvou dívkou. A proto prosím, abys byl teď ke mně velice vlídný. V pořádku. To je dobré. Obdivuji tvou statečnost bratře Leo. Když to není v pořádku, dejme to do pořádku, tak jak jsme to jen schopni udělat a nejlépe jak jsme to schopni učinit.

16 A tak teď, prosím, aby přespolní lidé pozvedli svoje ruce, ti, které něco trápí. A potom, ať se sem postaví; zatím co já se budu věnovat jedné osobě, do té doby než Duch Svatý začne působit a zasáhne celé publikum. Kolik z vás, může dosvědčit, že spatřilo, jak se to tu zde stalo? Jistě! Vidíte, vidíte? A tak nezáleží na tom, jakým způsobem to probíhá. Je to prostě...

17 Chtěl bych vám teď něco připomenout, chtěl bych se k této věci vrátit znovu dnes ráno. Evangelium, které bylo dáno pohanům, bylo evangeliem víry, ne nějakých skutků. Rozumíte? Tak jak jsem již řekl včera večer. Když Duch Svatý padl o Letnicích, když oni přicházeli k těm Židům (Skutky 19, 5), oni vkládali na ně ruce, aby To mohli obdržet. A když přišli mezi Samaritány, museli na ně vložit ruce. Ale když přišli k pohanům do Kornéliova domu: „Zatímco Petr kázal tato slova...“ tam nebylo žádné vkládání rukou.

18 Když to malé děvčátko zemřelo - Jairusova dcerka, kněží říkali: „Pojd', polož na ni ruce, a ožije.“ Ale když římský setník, ten pohan - on řekl: „Nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu, řekni jenom slovo.“ To je ono. Rozumíte?

19 Ta fénická žena, ona byla ve skutečnosti Řekyně - když ji Ježíš řekl: „Nehodí se brát chleba dětem, a házet ho štěňatům.“

Ona řekla: „To je pravda, Pane; ale i psi pod stolem žerou drobty, které padají dětem.“

On řekl: „Pro toto slovo ďábel opustil tvou dceru.“ Mluvte tedy dobré věci. Řekněte něco dobrého o někom jiném. Mluvte o Ježíši. Řekněte něco poctivého, něco opravdového. A tímto způsobem se zbavíte ďáblů. On nikdy neřekl - On se nikdy nemodlil za to děvčátko. On neřekl nic o jejím uzdravení; On prostě řekl: „Pro tato slova, pro tuto řeč...“

20 Hattie Wrightová onoho dne - ona neprosila o nic. Ona tam prostě seděla, ona vyslovila správnou věc, ve které Duch Svatý našel

zalíbení. A Duch Svatý odpověděl, a řekl: „Hattie, popros o jakoukoliv věc, cokoliv máš na srdci, cokoliv si přeješ. A přesvědčíš se, zda to je pravda nebo ne. Pros o cokoliv chceš, o uzdravení pro svou malou invalidní sestru, která tam seděla celá ochrnutá, pros o deset tisíc dolarů, abys nemusela neustále kopat na těch pahorcích, pros o přinavrácení mládí pro své opotřeбенé tělo, cokoliv si přeješ, popros o to, popros o to neprodleně. A nebude-li ti to dáno okamžitě, pak jsem falešným prorokem.“ To je - to je - to je opravdu něco, že ano?

²¹ Ježíš řekl: „Kdybyste řekli této hoře...“ slyšeli jste o těch věcech, které se udály; to je ta služba, do které teď vcházíme. Pokročili jsme už daleko na této cestě. Brzy nastane příchod Pána Ježíše. A nám je v církvi zapotřebí víra k vytržení, k proměně, která proběhne v okamžiku, jinak nebudeme schopni odejít. Ale nestarejte se. Ona zde bude - to zde bude. A když v této církvi povstane Moc, ona přivede jejich bratry; tato Moc, která povstane v církvi, přivede jejich bratry; Moc v této církvi, přivede i ty jiné bratry, poněvadž nastane všeobecné zmrtvýchvstání. A my to vyhlížíme.

²² Nuže, nezapomeňte, modlitební lístky, zítra ráno, mezi osmou až půl devátou. A pak poprosím, aby bez ohledu na to kolik jich přijde - nechť oni přestanou rozdávat ty modlitební lístky, ať odejdou dozadu a posadí se, rozumíte; poněvadž oni je už stejně mohou mít do té doby všechny rozdány nebo prostě v takovém množství, jaké budou mít po ruce. Ti chlapi povstanou, zamíchají všechny tyto lístky, před vašimi zraky, a pak jestliže budete chtít jeden - nebo jiný počet, cokoliv... a když já přijdu dovnitř, prostě... budu vyvolávat od toho čísla, které mi Pán řekne... a jestliže mi řekne: „Nevyvolávej nikoho,“ tak nebudu vyvolávat nikoho, rozumíte, cokoliv se stane.

²³ A já jsem... tato služba právě nyní téměř pohasíná, a přichází něco zcela většího. Zapamatujte si, to je to o čem bylo pokaždé mluveno z tohoto pódia nebo od této kazatelny a nikdy to neselhalo. Vzpomínáte si na tu službu za pomoci ruky? Vidíte, co ona vykonala? A ty myšlenky srdce a co se tím dosáhlo? A nyní sledujte toto: vyřkni Slovo, a podívej, co Ono vykoná. Rozumíte? Řekl jsem to před léty církvi, (promlouvám teď k tomuto stánku) - před léty, před třemi nebo čtyřmi léty, že se něco brzy zhmotní; něco se chystá. A teď je to zde, prolomuje se to rovnou do... formuje se to. Nuže jsme za to tak vděční. Ó, jak jsme vděční. Prostě tak vděční.

²⁴ Nuže, máme zde některé otázky šité rovnou na tělo, a chtěli bychom se k nim ihned dostat. Někdo si prohlížel moje knihy. Řekl

jsem: „No co, chytrý člověk potřebuje pouze jednu. Ale já nejsem zřejmě chytrý člověk. Musím mít kolem sebe hodně knih, abych do nich nahlížel.“ Dobrá tedy, to je Diaglotta¹, a to je Bible, a tohle je konkordance. A toto je... poprosíme jednoduše Pána, aby nám pomohl a nasměroval nás k odpovědím na tyto otázky, podle své Boží vůle a podle Jeho Slova.

²⁵ Tak tedy, skloňme na chvíli naše hlavy v modlitbě. Pane, jak vděční jsme Tobě z hloubi našich srdcí za to, co Ty jsi pro nás vykonal v těchto posledních třech večerech. Ó, když jsem byl svědkem, jak se kazatelé setkali tam v té zadní místnosti a podávali si ruce, a jak byla obnovena víra; jak mohli znovu vykročit kupředu. Co pak vyjadřovali telefonicky. A naše srdce se radují, že lidé mohli přijmout Ducha Svatého poté - co byli - když spatřili Tvé Slovo, které nám říká krok za krokem, jak máme přijmout tvého Svatého Ducha. Jsme Ti za to tolik vděční, Pane.

²⁶ Ty jsi učinil tyto věci tak jednoduché, pro nás jednoduché lidi. A prosíme Bože, abys nám dovolil, abychom mohli být vždy jednoduší. Protože to je... ten kdo se ponižuje, bude povýšen. A moudrost tohoto světa je bláznovstvím pro Boha; Bohu se zalíbilo, aby skrze bláznivé kázání, zachránil ty, kteří byli ztraceni.

²⁷ Nyní tedy Otče, mám zde několik otázek, které byly předloženy z upřímných srdcí těch, které to zajímá. A jedna nesprávně zodpovězená otázka stačí k nasměrování dotyčné osoby špatným směrem, protože vrhne falešné světlo na otázku, která ji dělá starosti. A tak Pane, Bože prosím, aby tvůj Duch Svatý, působil na nás a zjevil nám tyto věci, protože v Písmu je psáno: „Proste a obdržíte, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno.“ A právě teď to děláme, Pane, klepeme na dveře tvé milosti. Stojte ve stínu tvé Božské spravedlnosti, doprošujeme se Kristovy Boží krve a Ducha Svatého.

²⁸ A dnes večer nepřicházíme jen kvůli tomu, že máme za sebou už tři večery kázání na téma Ducha Svatého, my přicházíme z hloubky uctivosti a upřímnosti. Přicházíme za tím účelem, jakoby to byl poslední večer zde na zemi. My přicházíme ve víře, že Ty vyslyšíš naše modlitby. A Pane, prosíme, abys nás uspokojil svým věčným životem. A jestliže odpovíš na své Slovo, nechť Duch Svatý... ó, Bože, shledáváme, že to jsi Ty sám uprostřed nás. A prosíme, abys nám zjevil dnes večer tyto věci, jichž jsme žádostiví. A my jsme žádostiví pouze

¹ *Řecko - anglické interlineární vydání Nového zákona.*

těch věcí, ve kterých naše duše mohou najít odpočnutí, a naše úmysly pokoj, ve víře v Boha, abychom mohli vykročit kupředu a nárokovat si požehnání, která On zaslíbil. O to prosíme ve jménu Ježíšově. Amen.

²⁹ Nuže, mám všechny otázky, které mi byly předloženy, s výjimkou jedné. A na tu jsem odpověděl tomu malému bratrovi Martinovi, který mi zadal tuto otázku především večer. Je to pouze jedna otázka. Mnohé z nich zde byly včera večer, ale tam se jednalo většinou o prosby o modlitbu. A bratr Martin mi postavil otázku, ohledně Jana 3. 16 - nebo ev. Jana 3. kapitoly. Tuším, že to bylo: „Jestliže se někdo nenarodí z vody a Ducha, nemůže vejít do Božího Království.“ A porovnali jsme to s páskou, kterou jsem rozeslal na téma k Židům. A setkal jsem se s ním včera večer tam v zadní místnosti a - ještě předtím než jsem měl příležitost, abych na to odpověděl, což jsem rovněž udělal ohledně toho - ohledně toho tématu.

³⁰ Tedy, je tu někdo, kdo tu nebyl včera večer? Chtěl bych vidět vaše ruce - ty, kteří tu nebyli včera večer. Ó, jistě, přál bych si, abyste byli tady s námi. Měli jsme tak nádherný čas. Duch Svatý...

³¹ Chtěl bych na okamžik... to nebude bolet. To je nahráváno. A jestliže nějaký kazatel - nebo nějaký člověk s tím nebude náhodou souhlasit, co bych teď rád zdůraznil, nebo s těmi věcmi, které budou v těch otázkách, prosím bratře, aby ses k této věci nepostavil upjatě, ale zapamatuj si, že ta páska se nahrává zde v naší modlitebně. Je to nauka pro naše lidi. Mnozí kazatelé z různých církví, sedí zde kolem dokola. A já bych se chtěl vrátit k tomuto tématu, protože jsem spatřil, že jsou tu přítomní dnes večer někteří z našich lidí, kteří neměli příležitost tu být včera večer. A pokud mi dovolíte, chtěl bych to na chvíli zopakovat, to o čem jsem promlouval včera večer; a to se týká Letnic - přijetí Ducha Svatého.

Nuže, čtu z *Emfatické Diaglotty*, totiž z řeckého překladu, který jsem měl včera večer a který teď leží otevřený tady přede mnou. To je původní řecký překlad do Angličtiny. On neprocházel jinými překlady nebo - jinými verzemi. Je to rovnou z řečtiny do angličtiny. Tak tedy, anglické slovo má častokrát pro lidi takový význam jako - například když řeknu stůl. Vezměme slovo stůl - prkno. Vy řeknete: „Dobrá, ty jsi mnil, k provrtání tohoto prkna.“ Ne! „On to prkno zaplatil.“ Nikoliv! Dobrá, on... „To je prkno, na stěně domu.“ Dobrá, rozumíte? Protože kterékoliv z těch... existuje čtyři nebo pět různých slov, které bychom mohli použít; a umístit do této věty. Slovo ‚see.‘ See - to znamená v angličtině „pochopit.“ Sea - znamená „zásobník vody“ - totiž moře.

„See,“ rovněž znamená - „pohledět na něco.“ Chápete to? Ale v těch překladech slovo, které je zde použito, a které jsem používal včera večer ze Skutků Apoštolů 2. kapitoly, kde je řečeno: „A ohnivé jazyky se posadily na každém z nich...“ chtěl bych se krátce k tomu vrátit. Dovolte - abych to stručně zopakoval, předtím než se pohneme dál kupředu.

³² Nuže otevřete si - ve vašich Biblich krále Jakuba nebo z jakéhokoliv jiného Biblického překladu, který čtete... chtěl bych to přečíst. A poslouvejte opravdu pozorně. Nepochopíte to špatně. Dnes mnoho lidí - dokonce moje sestra - a mnoho jiných mi telefonovalo - oni říkali... paní Morganová... mnoho z nich, včera večer. Paní Morganová je jedna z našich sester, které se už vzdali lékaři - a byla před šestnácti nebo sedmnácti lety na seznamu mrtvých v Louisville, a to kvůli rakovině. A domnívám se, že ona tu dnes večer opět sedí. Ona se něco nedoslechla, řekla, že něco dobře nepochopila, protože jsem promlouval rovnou do mikrofonu, a proto bych se teď k tomu na chvíli rád vrátil.

³³ Přečteme si tedy z Písma, ze Skutků z 2. kapitoly.

„... když pak přišel den Letnic byli všichni jednomyslně spolu... [nuže, tohle se mi líbí víc, než slovo „souhlasně,“ protože se můžete shodovat, ohledně jakéhokoliv předmětu, ale zde jejich myšlení bylo stejné]... jednomyslně spolu.

A náhle nastal zvuk z nebe, jako valícího se prudkého větru, a naplnil celý dům, kde seděli. [Oni neklečeli, oni se nemodlili, ale seděli].

Tehdy se jim ukázaly jakoby rozdělené jazyky... [j-a-z-y-k-y - jazyky. Rozdělené, to znamená „rozštěpené.“]... ukázaly se jim, jakoby rozdělené jazyky ohně... [jeden - jednoduchý]... A posadili se na každém z nich.

A všichni byli naplněni... [„a“ - to je spojka]... naplnění Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.

V Jeruzalémě tehdy přebývali Židé, zbožní muži z každého národa pod nebem.

A když se rozešla tato zpráva, sešlo se množství lidí a byli zmatení, protože je každý slyšel, jak mluví

jeho vlastním jazykem.“

³⁴ Nuže, všimněte si! Když sestoupil ten oheň, to byly jazyky;² a když oni promlouvali to byl jazyk. Nuže, ale je veliký rozdíl mezi jazykem a jazykem. Ale pro nás je to jedno a totéž. Ale v řečtině „jazyk“ znamená - (bratr Branham to ilustruje - vyd.) to je tohle. Rozumíte? To neznámá jazyk mluvu - mluvení, to znamená tělesný orgán, tohle je jazyk. Jestliže si všimnete, je to přeloženo slovem - ohnivý jazyk, to znamená „podobající se jazyku,“ je to prostě šlehnutí ohně - zašlehnutí ohně - dlouhý ohnivý plamen. Zaposlouchejme se teď do Emphasis. A každé jedno z těchto míst - nezapomeňte na to.

³⁵ Chtěli bychom to dnes večer znázornit v takovém malém dramatu. A já to ponechám na vás. Zapamatujte si, jestliže něco bude v rozporu s vaším názorem, pak to nechávám na vás. Ale jediný způsob, jak dotyčná osoba může obdržet něco od Boha, je skrze víru. A před tím, než můžete...

³⁶ Musím vědět, co chci udělat, předtím než můžu mít víru v to, co se chystám udělat. Proč by ses ženil se svou manželkou? Musíš jí nejdřív důvěřovat. Musíš ji podrobit zkoušce, musíš ji pozorovat, sledovat z jakého prostředí ona přichází, čím ona byla. Stejně tak je to s Písmem a s Bohem. To je právě to, co přináší tato vidění - ten Ohnivý sloup a ty další věci, protože Bůh to zaslíbil. Bůh to řekl. A já jsem Ho mohl prověřit skrze jeho Slovo a vím, že je to pravda. A vy se držte jeho Slova. A jestliže někde vznikne nějaký malý zmatek, pak někde není něco v pořádku. Protože Bůh (poslouchejte!) Bůh nebude nikdy dělat něco v rozporu se svým vlastním - v rozporu se svým vlastním Zákonem. Zima nepřijde v létě. A léto nepřijde v zimě. A listí nebude padat na jaře a nebude rašit na stromech na podzim. To prostě není možné.

³⁷ Je to tak, jak jsem se zmínil včera večer o artéské studni, ze které zaléváte svou úrodu. Nebo jestliže stojíte uprostřed pole a je naprostá tma, a vy byste řekli: „Ó, veliká elektřino, vím, že jsi na poli. Nuže, já jsem ztracený, nevím, kam jdu. Dej mi světlo, abych mohl vidět, kam mám jít! Zde je přece dost elektřiny, aby mohla osvítit celé pole.“ To je pravda. Ano, pánové! Zde v tom pokoji je dost elektřiny, aby tady bylo dost světla i bez těch žárovek - i bez toho. Ale, vy musíte vědět, jak se to ovládá. Inu, můžete na to křičet, tak že vám na to

² bratr Branham rozlišuje “tongues” a “languages”

nestačí hlas, ale nebude to svítit. Ale jestliže se budete přidržovat zákonu o elektřině, pak to bude i svítit.

38 Dobrá, stejně tak je to i s Bohem. Bůh je velikým Stvořitelem nebe i země, On je tentýž včera, dnes i na věky. On je stále Bohem. Ale On bude působit pouze tehdy, když vy se přidržíte Jeho Zákonů a poučení. Přátelé, říkám tohle: Nikdy jsem nebyl svědkem, že by to selhalo; ani se tak nestane v budoucnu.

39 Nuže, všimněte si. Ježíš v Lukáši 24, 49 dal apoštolům pověření, poté když oni byli spaseni a posvěcení podle Slova; ospravedlnění skrze víru v Pána Ježíše; posvěcení podle Jana 17, 17, když Ježíš řekl: „Posvět je, Otče skrze svou pravdu. Slovo tvé, pravda je. A On byl tím Slovem.“

40 Nuže, On jim dal moc k uzdravování nemocných, k vymítání dáblů, ke kříšení mrtvých; a oni se s radostí vrátili. A jejich jména byla v Beránkově Knize Života. Víte, jak jsme právě nyní těmito věcmi procházeli. Ale oni v podstatě ještě nebyli obráćeni. Ježíš to řekl Petrovi toho večera, kdy byl ukřižován, On mu řekl: „Když se obrátíš, posilňuj své bratry.“

41 Duch Svatý... vy věříte k věčnému životu, ale když přichází Duch Svatý, pak je to skutečný věčný život. Vy věříte k... vy jste byli počati z Ducha při posvěcení, ale nenarodili jste se z Ducha, dokud Duch Svatý nevešel do vašeho nitra. Tak je to správně. Nemluvně už žije v lůně své matky, jeho maličké svaly se chvějí, je to život. Ale je to život odlišný od toho, když se nadechne dechem života, svým chřípím - pak je to něco zcela jiného. A o to se jedná, to je...

42 Můj drahý metodistický bratře nebo poutníče svátostí, nazarejče; křest Duchem Svatým je něco jiného než posvěcení. Posvěcení, to je očistění, je to příprava na život. Ale když přijde Duch Svatý, pak je to život samotný. Příprava je očistěním nádoby; a Duch Svatý je naplněním nádoby. Posvěcení znamená „očistění a odstavení ke službě.“ Ale Duch Svatý tě ustanoví do služby. Ty jsi nádobou, kterou Bůh očistil.

43 A shledáváme, že Duch Svatý je samotným Bohem v tobě. Bůh byl nad tebou v Ohnivém Sloupu s Mojžíšem. Bůh byl s tebou v Kristu Ježíši. Teď je Bůh v tobě, v Duchu Svatém. To nejsou tři bohové, to je jeden Bůh působící ve třech úřadech.

44 Bůh sestupující, Bůh snižující se z polohy nad člověkem. Takhle jsme se Ho nemohli dotknout, protože o tuto možnost jsme přišli

následkem hříchu v Edenské zahradě a tím jsme se sami oddělili od obecnství s Ním. Co se stalo dál? On se musel nacházet nad ním. Krev volů a kozlů Mu nemohla umožnit opětovné společenství s člověkem; ale skrze Zákon a nařízení - to byly pouhé předobrazy času, jež přicházel, ty oběti volků a tak dále, a ovcí... ale pak Bůh přišel dolů a přebýval v posvěceném těle narozeném z panny, ženy, a Bůh sám... víte, co Bůh učinil? On neučinil nic jiného než, že... On rozprostřel svůj Stan až k nám, Bůh přebýval ve Stanu, zvaném Ježíš Kristus. On rozprostřel svůj Stan k nám, protože... (budu o tom kázat ráno a proto to raději vynechám). Nuže, jak Boží Stan - jak On přebýval uprostřed nás...

⁴⁵ A teď Bůh v nás. Ježíš řekl u Jana 14: „Onoho dne poznáte, že Já jsem v Otci a Otec ve Mně, a Já ve vás, a vy ve Mně.“ Bůh v nás. A za jakým účelem? Aby pokračoval ve svém plánu.

⁴⁶ Bůh měl plán. On chtěl působit uprostřed lidí, a proto to přivedl v ohnivém sloupu, který byl mystickým ohněm, jenž visel nad dětmi Izraelského národa. A potom ten stejný oheň se projevil v Ježíšově těle. A On řekl, že On Sám byl tímto ohněm: „Předtím než Abrahám byl, JÁ JSEM.“ On byl tím ohněm. On řekl: „Přišel jsem od Boha a jdu zpět k Bohu.“ A po své smrti, pohřbu, a zmrtevýchvstání svatý Pavel se s Ním setkal na cestě - jmenoval se tehdy Saul - na cestě do Damašku, a byl obrácen právě tímto ohnivým sloupem. To světlo ho zbavilo očí. Tak je to.

⁴⁷ A tak On je zde dnešního dne, ten samý ohnivý sloup, ten sám Bůh, konající ta samá znamení, ty samé skutky. Proč? On působí uprostřed svého lidu. On je v nás. Já... On teď je s tebou, ale: „Budu ve vás, Budu ve vás.“ Ano ve vás až do skonání světa - do konce světa. On bude v nás.

⁴⁸ Nuže, všimněte si. Ježíš jim dal pověření, aby čekali v Jeruzalémě. Slovo „čekat,“ znamená prostě čekat, to neznamená modlit se, to znamená „čekat.“ Oni ještě nebyli způsobilými ke kázání, protože byli teprve obeznámení se zmrtevýchvstáním Jeho osoby, jak Ho spatřili. A On jim přikázal, aby více nekázali, aby nic nedělali, dokud nebudou oblečeni Moci z Výsosti.

Jsem přesvědčen, že žádný kazatel poslaný od Boha nemůže být správně ordinován... Bůh je nekonečný. A to, co Bůh učiní jednou, to činí pokaždé. Nuže, jestliže jim Bůh nedovolil kázat, dokud nepřijdou k Letnicím, a nepřijmou letniční prožití, žádný člověk ze své vlastní touhy nebo na základě organizace, která by mu dala pověření, nemá

právo se postavit za kazatelnu, dokud nebude naplněn Duchem Svatým. To je naprostá pravda. Protože vede lidi k intelektuálním názorům nějaké organizace - dokud není naplněn Duchem Svatým, teprve potom bude schopen přinášet pokrm pro holubice; Beránek a Holubice, jak jsem se o tom zmínil včera večer.

⁴⁹ Nuže, všimněte si. On řekl: „Běžte do Jeruzaléma a čekejte tam, čekejte; dokud nepošlu zaslíbení Otce.“ A co oni pak učinili? Bylo jich tam sto dvacet, mužů i žen. Oni vešli do horního pokoje při chrámu.

A blížil se svátek Letnic - od očistění Svatyně, k zabití velikonočního beránka, až do příchodu Letnic, které byly prvotinou ovoce a žně, a byl to svátek Letnice. A na těch budovách...

⁵⁰ Nuže, já jsem procestoval tyto kraje. V těch orientálních krajích uvidíte zřídka kdy schodiště uprostřed budovy. Schodiště je venku. Zvenčí chrámu, jak nám bylo řečeno, tam bylo schodiště, které vedlo do malého pokoje, tam nahoru a nahoru, až se tam dostalo do takového malého pokoje, bylo to nějaké skladiště, na vrcholku Svatyně - takový malý pokoj. A Bible říká, že oni tam vešli a zavřeli dveře ze strachu před Židy, protože oni je vyloučili kvůli uctívání Pána Ježíše, poté když Kaifáš, velekněz a Pontius Pilát, a ti ostatní Jej odsoudili na smrt. A tak oni se chtěli zbavit všech takzvaných křesťanů. A z toho důvodu byly dveře zavřené, a oni byli v očekávání.

⁵¹ Nuže, v takových místnostech oni tam neměli okno. Okno, to byl v podstatě takový malý otvor s okenicí podobný dveřím, který se otevíral. V těchto pokojích se používaly malé olejové lampičky, které visely na stropě a hořely... kdybyste někdy přijeli do Kalifornie, do Cliftonovy kavárny, a vstoupili do sklepa, našli byste něco velice podobného tomu, co bylo tam v horním pokoji. Byli jste tam už někdy? Kolik z vás již tam bylo? Vidím, že lidé souhlasně přikyvují. Dobrá, víte tedy, co mám na mysli. V pořádku. Můžete tam zajet a uvidíte Getsemanskou zahradu; ale předtím než to uděláte, běžte se podívat, na nějaký z těch orientálních pokojů. To je čistá pravda. Tam uvidíte malou lampičku plnou olivového oleje s kouskem vlněného knotu, který je v něm ponořen, a který hoří.

⁵² Nuže, řekněme, že oni tam byli, oni vystoupili tam tím venkovním schodištěm nahoru, oni tam vstoupili a skryli se ze strachu před Židy. Ježíš jim neřekl, aby šli do horního pokoje. On jim jednoduše řekl: „Čekejte v Jeruzalému.“ A kdyby byli dole - v nějakém domě, těžko říci, co by se pak mohlo stát. Židé by jednoduše přišli a zmocnili by se jich. A tak oni šli do takového starého pokojíčku po schodišti, až

na půdu a tam se zatarasili v takovém pokoji, aby se k nim lidé nemohli dostat. A tam seděli a očekávali deset dnů.

⁵³ Nuže, jsme ve Skutcích v 1. kapitole. Tedy, poslouchajte pozorně. Dovedete si to představit? Z venčí té budovy vedlo úzké schodiště, a oni vstoupili do toho malého pokoje. Dole v chrámu se konal svátek Letnic. Tam prožívali nádherný čas. Nuže, a když přišel den Letnic, oni byli všichni jednomyslní - jedné mysli ve víře, že Bůh pošle to zaslíbení. A nechť by každá osoba na tomto místě byla toho stejného smýšlení, dnes večer, a uvidíte, co se stane. To se musí prostě opakovat. Je to stejné zaslíbení, jaké měli oni. Rozumíte?

⁵⁴ A co oni dělali, oni se drželi instrukce, oni se drželi Božích Zákonů: „Čekejte dokud...“

⁵⁵ Nuže, oni měli strach před Židy. Inu, zapamatujte si to. Oni měli strach ze Židů, a náhle přišel zvuk jako mohutného valícího se větru. To nebyl nějaký valící se vítr; ale to se podobalo valícímu se větru. Za několik minut budu o tom číst poznámky překladatele. Podobalo se to valícímu se větru. Jinými slovy byl to nadpřirozený vítr, (ó) - bylo to něco, co oni mohli pocítovat. Ale ten vítr se nacházel v jejich středu. Přišel valící se vítr nebo něco jako valící se vítr. Ten vítr nevál, ale byl to zvuk jakoby valícího se větru, jako kdyby se něco dělo (bratr Branham znázorňuje vánek nebo zvuk větru - vyd.). Už jste někdy něco takového pocítili? Ó, ach! Jak mohutný valící se vítr. Nuže, pozorujte. A naplnil... nuže, zde je řečeno „všechny,“ ale v řečtině je řečeno „celý - (C - E - L - Ý) - celý dům,“ všechno co se tam nacházelo. Každou škvíru, každý roh, každou prasklinu, všude toho bylo plno. Nebylo třeba mluvit: „Hele, bratře, pocítuješ to co já?“ Ne! To bylo všude dokola, jako valící se vítr. Nuže, pozorujte. „Přišel zvuk jako mohutného valícího se větru a - (spojka). Sledujte, co ta spojka ‚a‘ znamená. Pokud ne, pak budete mít o tom nesprávné mínění. Rozumíte? - A jakoby (nejdříve byl tento zvuk: něco jako mohutný, valící se vítr) a (vzpomeňte si, včera večer jsem šel do obchodu, koupil jsem si bochník chleba a nějaké jídlo. A bylo to něčím provázeno. Chléb, to je jedna věc, a maso to je druhá věc. A ten zvuk to byla jedna věc, která je navštívila) - a ukázaly se jim (před nimi) jazyky - rozdělené jazyky.“

⁵⁶ Viděl už někdo z přítomných zde „Deset přikázání,“ Cecila DeMille’a? Všimli jste si, jakým způsobem byla ta Přikázání napsána? Já nechápu, jak on to mohl tak vystihnout? Byly tam dvě nebo tři věci, které jsem tam viděl a které se mi opravdu líbily. Zprv, to

smaragdové světlo, to je přesně tak, jak to vypadá. Rozumíte? A další věc, když byla psána ta příkázání, a když byla dopsána, viděli jste, jak z toho ohnivého sloupu litaly ty ohnivé jazyky? Všimli jste si toho? A já si myslím, že právě tak to bylo o Letnicích. To se jim zjevilo... aby to mohli vidět. Zde není řečeno: „To padlo do jejich nitra.“ Ale ukázaly se jim jako plameny. Mohli bychom to tak nazvat - jazyky - jako jazyky, jako tento jazyk, (bratr Branham to znázorňuje - vyd.) to má tvar jazyku, ohnivý jazyk. Nuže, ucho, jak jsem již řekl, ucho je ucho, prst je prst. Prst neznamená, že jsi to pocítil, to znamená, že to vypadá jako prst. A jestliže to bylo ucho, to neznamená, že jsi to slyšel; ale že to vypadalo jak ucho. Ale to byl oheň, který vypadal jak jazyk, to nebyl někdo, kdo promlouval - ale to připomínalo svým tvarem jazyk.

57 Nuže, poslouchejte. Sledujte, co zde budeme číst z řečtiny:

„A náhle přišel zvuk... jako valícího se prudkého Větru... [to je třetí verš].

Tehdy se jim ukázaly jakoby rozdělené jazyky... [ty rozdělené jazyky nebyly v nich, stejně tak oni nemluvili v rozdělených jazycích, to byly rozdělené jazyky, které se jim ukázaly. Nuže, sledujte. To ještě nebylo na nich. To je prozatím v tom pokoji, to krouží, jakoby v tomto větru]... **jim jakoby rozdělené jazyky...** [to je před nimi]... **jako ohnivé...** [ohnivé jazyky]... **a...** [jednotné číslo]... **posadily se na každém z nich...** [to znamená, nevstoupily do jejich nitra, ale posadily se na každém z nich].

58 Nuže, podívejme se do krále Jakuba, jak on se s tím vypořádal: „A rozštěpení jazykové sestoupili na nich a odpočinuli, (je to tam tak napsáno, v Jakubově verzi?) - posadily se na nich.“ Rozumíte? Nuže, to tam nemohlo přijít a posadit se. My o tom víme, ale ten originál říká: „Že se to posadilo na nich,“ tuším, že je to tak? Že ano! Dovolte, abych to podal naprosto přesně. Jo! „Posadily se na každém jednom z nich.“ Jeden - jediný ohnivý jazyk se posadil na každém jedním z nich. Vidíte to tu? Pochopili jste to? To je ta druhá věc, která se stala. Tou první byl vítr, a pak ukázání se těch ohnivých jazyků.

59 To bylo v tom malém pokoji, kde se nacházely ty malé olejové hořící lampičky. Pomyslete, jak oni tam seděli, a někdo z nich řekl: „Ó!“ Rozhlížel se po té budově. A to bylo po celé budově. A potom oni řekli: „Podívejte!“ Ty ohnivé jazyky se rozcházely po celé budově.

Nuže, sledujte. A pak se ukázaly tyto ohnivé jazyky.

Sledujte, co nyní následuje?

*„A... [to je další spojka, stalo se ještě něco jiného]...
a všichni byli naplnění Duchem Svatým...“* [to byla druhá věc, která se stala].

⁶⁰ Nuže, podívejte, my bychom to rádi změnili a říkáme: „Oni měli ty ohnivé jazyky a breptali a pak vyšli ven a začali mluvit v těch cizích jazycích.“ Takové věci nenajdeme v Písmech, přátelé. Každý, kdo mluví v neznámém jazyce po přijetí Ducha Svatého, činí to v rozporu s Biblií. A chtěl bych vám během několika minut ukázat a dokázat, že věřím v mluvení neznámými jazyky, ale ne jakožto důkaz přijetí Ducha Svatého. To je dar Ducha Svatého. A Duch Svatý je Duchem.

⁶¹ Nuže, sledujte. Ty jazyky se nacházely v tom pokoji na podobenství ohně, a posadily se na každém jednom z nich. Oni byli naplnění Duchem Svatým (to je druhá věc), a pak, poté když byli naplnění Duchem Svatým, mluvili v jazycích - ne v jazycích, ale v jazycích³. Všimli jste si toho? Oni začali mluvit v jiných jazycích, jak jim Duch dával promlouvat. Nuže, a to způsobilo, kolem nich rozruch.

⁶² Nyní sledujte. Nuže, rádi bychom použili ilustraci, abyste to nezapomněli. V souladu s Písmem, v tom horním pokoji, kde oni očekávali, přišel náhle mohutný valící se hlas větru, který je zachvátil; to byl Duch Svatý... kolik z vás věří, že to bylo zjevení se Ducha Svatého? Jako vítr, nadpřirozený vítr. A potom to oni zpozorovali. A pak se tam ukázaly malé ohnivé jazyky - bylo jich sto dvacet a začaly dosedat na každého jednoho z nich. Co to bylo? Co to bylo? To byl ohnivý sloup, kterým byl sám Bůh rozdělující sám Sebe mezi svůj lid, vstupující do těchto lidí. Ježíš Ho měl v plnosti. On měl Ducha bez míry, ale my Ho máme s mírou, (chápete, co tím míním?) Protože my jsme osvojené děti. Jeho život - Jeho věčný život, vstupoval do nitra. Nuže co se stalo? Oni byli naplnění Duchem Svatým.

⁶³ Chtěl bych se vás teď na něco zeptat. Kdy začal ten povyk? Kdyby oni museli odejít z toho místa v tom horním pokoji a sestoupit po schodišti na nádvoří paláce nebo na nádvoří chrámu, což bylo na vzdálenost asi jednoho městského bloku a navíc po schodišti dolů, a přijít na to nádvoří, kde byli shromážděni všichni lidé... A oni odtamtud přišli, jako kdyby byli opilí Duchem. Protože lidé říkali: „Tito

³ Viz poznámka č. 1

muži se opili mladým vínem.“ Oni ještě nikdy nic takového neviděli.

64 A každý jeden z nich se snažil mluvit: „Přišel Duch Svatý. Zaslíbení Boha, sestoupilo na mě. Byl jsem naplněn Duchem.“ A ten muž on byl Galilejec, a on promlouval k Arabovi, Peršanovi, a všichni jej slyšeli ve svém vlastním jazyce.

65 „Jak to, že slyšíme (ne nějaký neznámý jazyk) - jak to, že slyšíme v tom jazyce, v jakém jsme se narodili?“ Zdalíž nejsou všichni ti, kteří mluví Galilejci? A oni snad mluvili galilejsky... ale když oni to slyšeli, slyšeli to v jazycích, ve kterých se narodili. A pokud ne, byl bych rád, kdybyste se mě zeptali - abychom si zodpověděli tuto otázku. Jak je možné, že Petr povstal a promlouval galilejsky, a ten celý zástup, rozuměl tomu, co on mluvil? Tam na tom místě přišlo ke Kristu tři tisíce duši a Petr promlouval v jednom jazyku. Jistě! To byl Bůh, který učinil zázrak. Petr promlouval k obecnstvu, které se sestávalo z obyvatel Mezopotámie a příchozích a proselytů, a všech možných lidí - z celého světa, kteří tam stáli... a Petr se postavil a kázal v jednom jazyce, a každý muž mu rozuměl, protože tři tisíce lidí činilo pokání a dalo se rovnou pokřtít ve jméno Ježíše Krista! Jak je to možné?

66 Podívejte, přátelé. Neočekávám od svých denominačních a letničních bratrů, aby to ihned přijali. Ale sledujte to napříč Biblií a řekněte mi, jestli někdy jindy, když lidé přijali Ducha Svatého a mluvili v jazycích, zda nerozuměli, co oni mluvili. A jestliže to byl způsob, jakým oni To obdrželi tam, pak suverénní Bůh... pak se to musí stát pokaždé stejným způsobem.

67 Nuže, nemohu... nuže, v domě... vzpomínáme si, když jsme včera večer přišli do Samaří, zjistili jsme, že nemáme žádnou zprávu o tom, že by je slyšeli mluvit v jiných jazycích - není tam o tom žádná zmínka. Ale když přišli do Kornéliova domu, kde se nacházeli lidé různých národností, tam mluvili v jazycích. A když se to stalo... když to obdrželi, Petr řekl, že se to stalo stejným způsobem, jak To oni obdrželi na počátku. A na základě toho věděli, že pohané přijali milost od Boha, protože obdrželi Ducha Svatého, tak jako oni na počátku. Mám zde tuto otázku, a chtěl bych na to odpovědět během několika minut. Tím jsem chtěl položit jenom základ, abyste porozuměli tomu, oč se jedná.

68 Nuže, neočekávám od lidí, kteří byli vyučování odlišně... poslyšte, moji drazí a vzácní letniční bratři. Nedovolil bych si to takto vyučovat venku. To je... to by nevedlo k ničemu, než k hádkám. Ale jestliže nepřijmeme pravdu, od jakého bodu pak můžeme začít? Musíme přijmout něco, co se skutečně stalo - abychom tím byli

poopravení. Nyní vstupujeme do milosti vytržení, a proto nám byla dána pravda!

69 Co by udělal hluchý nebo němý člověk, který vůbec nemůže mluvit? Může on přijmout Ducha Svatého? Co když on nemá od počátku žádný jazyk, a ten bídny člověk rovněž touží po spasení? Rozumíte? Jestliže Duch Svatý je křtem... a pak všechny dary, jako mluvení v jazycích a výklady jazyků, to se děje poté, když vejdete do toho těla, skrze křest Duchem Svatým. Protože tyto dary se nacházejí v Kristově těle.

70 Řekl jsem to z toho důvodu... nuže, podívejte. Můžete očekávat od katolické církve, která byla první organizovanou církví na světě po apoštolech... Pak se katolická církev organizovala, bylo to několik staletí po smrti posledního z apoštolů, snad šest set let po apoštolech, bylo to po Nicejském koncilu, když nicejští otcové se spolu shromáždili a zorganizovali se; a vytvořili celosvětovou církev, která byla katolickou církví. Tam ve skutečnosti vznikla světová církev. A slovo katolický znamená „univerzální,“ to znamená takový, který je všude. Oni... Římané - pohanský Řím se obrátil na papežský Řím. A pak ustanovili papeže, aby byl hlavou a zaujal místo Petra, jak si oni mysleli a říkali, že mu Ježíš dal klíče od Království. A že papež je neomylný, a to platí ještě do dnes v katolické církvi. A jeho slovo je závazným zákonem a příkazem. On je neomylným papežem. A to se prosadilo.

71 A pak, z toho důvodu, že oni nesouhlasili s katolickou doktrínou, byli vydáváni na smrt, byli upalováni na hranicích a tak dále. Všichni jsme obeznámeni s posvátnými spisy Josefa Flavia a „Foxovou knihou mučedníků,“ a mnoha jinými posvátnými... s Hislopovými „Dvěma Babylony,“ a s těmi velikými historiky. A tak po patnáct století - jak je nám známo, těch temných věků, byla Bible lidem odňata. A ona byla - ona byla ukryta skrze nepozorného mnicha, a tak dále; tak my tomu rozumíme.

72 Ale potom, když nastala první reformace, kterou zahájil Martin Luther; on vystoupil a řekl, že oltářní svátost, kterou katolíci nazývali tělem - doslovným Kristovým tělem, že to pouze znázorňuje Kristovo tělo. A on hodil tu oltářní svátost přes zábradlí oltáře nebo na schody oltáře, a odmítnul to nazvat doslovným tělem Kristovým; a kázal: „Spravedlivý z víry živ bude.“ Nuže, nemůžete očekávat, že katolická církev bude s něčím takovým souhlasit, opravdu ne, přece jejich neomylné hlavy jim to zakazují. V pořádku.

⁷³ Pak Martin Luther kázal ospravedlnění, a John Wesley přišel s kázáním posvěcení. A on kázal, že člověk poté, když je ospravedlněn... to je na místě - ale musíš být ještě posvěcen, očištěn, ten kořen zla musí být odstraněn krví Ježíše Krista. A nemůžete očekávat, že luteráni budou kázat posvěcení, protože oni to dělat nebudou.

⁷⁴ A poté, když Wesley kázal „Posvěcení,“ a mnozí se od toho odtrhli, a tak vznikli wesleyanští metodisté a nazarejci a tak dále, kteří udržovali ten hořící oheň v průběhu svého věku, dokud nepřišli letniční a řekli: „No co, Duch Svatý je přece křtem, a my mluvíme v jazycích a obdrželi jsme To.“ Jistě. Ale stejně tak nemůžete očekávat, že nazarejci a wesleyanští metodisté a tak dále, budou tomu věřit. Ve skutečnosti nebudou. Oni to nazvali „dáblem.“ V pořádku. A co se stalo? Začali odpadávat; zatímco letniční se začali pozdvihovat. A teď se to pozdvihlo do takového bodu, že letniční obdrželi svůj otřes. Oni to zorganizovali a odešli. Oni nejsou schopni přijmout nic jiného. Oni mají své vlastní rády a předpisy, a s tím se spokojí.

⁷⁵ Nuže, když Duch Svatý přichází a zjevuje pravdu o čemkoliv, a dokazuje to svou vlastní přítomností, a svým Slovem, pak nemůžete očekávat, že letniční lidé přijdou a řeknou: „Já s tím souhlasím.“ Budete muset stát osamoceni, obdobně jako Luther, jako Wesley a jako ti všichni ostatní. Musíte se na to postavit, protože ta hodina je tu. A právě to způsobilo, že jsem jako to „ošklivé kačátko.“ V tom je ten rozdíl.

⁷⁶ A já nemohu začít, jako moji vzácní bratři Oral Roberts, a Tomy Osborn, a Tomy Hicks a ti ostatní, protože církve nebudou se mnou souhlasit. Ony říkají: „On věří ve věčné bezpečí. On je baptista. On nevěří v mluvení jazyky, jako počáteční důkaz Ducha Svatého. Varujte se toho chlapíka!“ Rozumíte?

⁷⁷ Ale tomu je třeba čelit. Je to zapotřebí ukázat. Metodisté to mohou ukázat luteránům. Letniční to mohou ukázat metodistům. Já to mohu ukázat letničním. Opravdu ano. Je to pravda. A proč je tomu tak? Protože my chodíme ve světle, jakožto i On je ve světle. Vidíte? My se pohybujeme královskou cestou, a čím dál se posouváme, tím více milosti je nám dáno, tím více moci nám je dáno, tím více toho nadpřirozena nám je dáno. A tak jsme dospěli až sem. A nadešla hodina, kdy Duch Svatý sestoupil ve formě světla, podobně jako na počátku - ten ohnivý sloup a projevil sám Sebe, konaje ty stejné věci, které konal On, když zde byl na zemi. A Ježíš řekl: „Jak můžete poznat,

zda je to správné nebo ne, po ovocích jejich, poznáte je. Kdo věří ve Mě, skutky, které dělám Já, bude dělat i on. A ty, kdo uvěří, pak budou provázet znamení.“

⁷⁸ Nuže, moji letniční bratři. Já stojím na vaší straně. Jsem jedním z vás. Já mám Duchu Svatého. Mluvil jsem v jazycích, ale neobdržel jsem je na základě přijetí Duchu Svatého. Já jsem obdržel křest Duchem Svatým, mluvil jsem v jazycích, prorokoval jsem, měl jsem dary poznání moudrosti, výkladů, a to všechno, se dělo. Já se podvoluji každé jedné z těchto věcí, protože jsem teď dítětem Božím. Ta moc - ten oheň Boží, je v mé duši; ten ohnivý jazyk, který se posadil - sestoupil do mého nitra, a vypálil všechno, co bylo v rozporu s Bohem, a teď jsem veden jeho Duchem. On může říci: „Pojď sem,“ a já jdu. „Jdi tam,“ a já jdu. „Promluv,“ a já promlouvám. „A udělej to, a tam to, a ještě něco jiného.“ A tak je to, právě tak... jste prostě vedeni Duchem. Je to Bůh ve vás, konající Svou vůli. Nezáleží na tom, oč se jedná, On koná Svou vůli.

⁷⁹ Nuže, poslyšte. Dovolte mi něco přečíst - tady z toho lexikonu - dříve než se dostaneme k těm otázkám. Nuže, z Vatikánského překladu, svazek 7. 190 - 1205:

„Není snadné stanovit nebo určit, zda to byl hlas těchto lidí, kteří mluvili v cizích jazycích nebo zdali to byla zpráva nebo zvěst toho jednání nadpřirozeného valícího se větru, který podnítil tyto zástupy...“

Oni tomu nebyli schopni porozumět. Nuže pozorujte. Zdali to byli tito lidé...

⁸⁰ Chtěl bych to znázornit. Zde se nachází hromádka bídnych otrhaných Galilejců. A oni se tu nacházejí na ulici. Lidé ještě nikdy nespatriili takovou věc. Jejich ruce byly pozdvížené, oni sestoupili dolů z toho horního pokoje, sešli po schodech, až přišli na to místo, oni byli prostě naplněni. Oni ještě nestačili promluvit. Rozumíte? Zde oni scházejí. A nyní řekněme, že oni tam takhle vrávorali. A tito lidé říkají... nějaký řeč přišel ke mně a řekl... „já mluvím galilejsky.“

Ty běžíš k němu a říkáš: „Co se s tebou děje hochu?“

⁸¹ „Byl jsem naplněn Duchem Svatým. Boží moc na nás sestoupila tam v tom pokoji. Něco se se mnou stalo. Ó, sláva Bohu!“

A někdo jiný zde mluvil s Arabem, zatím co sám byl Galilejcem, a mluvil s Arabem arabsky.

⁸² Nuže, oni nemohli rozpoznat, jestli to byl ten valící se vítr, který

přitáhl dohromady tyto lidi, když se shromáždil tento zástup nebo zda to byla mluva v cizím jazyku, ve kterém oni mluvili. Nuže, Bible neříká přesně... jsou zde dvě věci, které můžeme sledovat. To bylo to... nějaký nezasvěcený člověk řekl: „Jak je to možné, že je slyšíme každý jeden v našem vlastním jazyku, ve kterém jsme se narodili?“ Zde není řečeno, že oni mluvili v tom jazyku, ale oni to tak slyšeli.

⁸³ Tedy, ta stejná skupina, ti stejní lidé to vysvětlili. Petr si na něco stoupl, a řekl: „Vy muži galilejští, a vy obyvatelé Jeruzaléma, budiž vám známo (ti lidé říkali, že nebyli obeznámení s galilejským jazykem) - budiž vám známo a přijměte slova má do vašich uší (v jaké řeči on k nim mluvil?) Jakže, tito lidé nejsou opilí, jak se domníváte, protože je teprve třetí hodina denní; ale to je To, co bylo řečeno skrze proroka, Joele: ‚A stane se v těchto posledních dnech, praví Bůh, že vyleji svého Ducha na všeliké tělo. Vaši synové a vaše dcery budou prorokovat.‘“ A pokračoval dál, a řekl: „Vy skrze ruce bezbožníků jste ukřižovali nevinného Syna Božího. David o Něm řekl, že: ‚On neponechá Jeho duši v pekle a nedopustí, aby Jeho svatý spatřil porušení.‘“ A řekl: „Budiž vám známo, že Bůh toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Pánem a Kristem.“ A když oni tohle uslyšeli... amen! Kdo? Všichni lidé pod nebem. Co se to stalo? On řekl: „Nuže, já mluvím v galilejském dialektu, ale chtěl bych vám říci toto; a řeknu to...?“

⁸⁴ A zatím co Petr ještě mluvil tato slova, oni se ptali: „Muži a bratři, co máme dělat, abychom byli spaseni?“ A Petr jim dal recept. Tímto způsobem se to děje vždy. Rozumíte?

⁸⁵ To znamená jít kupředu, směřovat k Bohu, to je těsnější chůze. Odkud to víš? Když Luther obdržel „Ospravedlnění,“ on To nazval Duchem Svatým. A vskutku to tak bylo. Bůh umožnil nepatrné ponoření se do Toho. A co On potom řekl? Wesley obdržel „Posvěcení,“ a řekl: „Chlapci, když křičíte, pak jste To obdrželi.“ Ale mnozí z nich křičeli, ale neměli To. Když letniční mluvili v jazycích - v neznámých jazycích, oni řekli: „Hoši, vy To máte.“ Ale mnozí z nich To neměli.

To nejde poznat podle žádného znamení. Ježíš řekl, že strom můžete poznat pouze po ovoci, které nese. Po skutcích Ducha - po ovoci Ducha. A potom, když vidíte jak dotyčná osoba, která je naplněna Mocí, která je naplněna Duchem Svatým, pozorujete život, který byl proměněn. Když vidíte ty, kteří uvěřili, jak jsou provázeni znameními: „V Mém jménu, budou vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích. Jestli by byli uštknutí hadem - neuškodí jim to. A kdyby vypili

něco jedovatého, nijak jim to neublíží. Budou vkládat ruce na nemocné, a budou se mít dobře.“ Aj! Tato znamení, budou provázet ty, kteří věří. Ale jak se do toho dostat? Tyto dary se nacházejí v těle. A jak se můžeš dostat do tohoto těla? Nikoliv, cestou mluvení, ale pokřtěním do jednoho těla (1. Korintským 12, 13). Jedním Duchem jsme pokřtění do toho těla, a stáváme se nositeli všech těchto darů. Pán, vám žehnej.

⁸⁶ Nuže, jestliže bude někdo poslouchat tuto pásku, a nebude s tím souhlasit, zapamatujte si, dělejte to přátelským způsobem, bratři, protože já vás miluji.

První otázka dnes večer zní:

OTÁZKA: (93.)

Bratře Branhame, já si myslím, že televize je prokletím pro tento svět. Co ty si o tom myslíš ty?

⁸⁷ Dobrá, kdokoliv to napsal, souhlasím s tebou. Oni z toho udělali ve světě prokletou věc. Ona mohla být pro tento svět požehnáním, ale oni to udělali prokletím. A všechny takové věci, moji drazí lidé, záleží, na co hledíte. Jestliže televize je prokletá, pak i noviny jsou prokleté, pak i rozhlas je prokletý, a častokrát samotný telefon. Vidíte, vidíte, vidíte, vidíte? Záleží na tom, co z toho těžíte. Ale jelikož tento bratr řekl onehdy večer, že sotva se najde nějaký program v televizi; s tím je prostě spojeno spousta peněz. A chudí kazatelé, kteří kážou plné Evangelium, si nemohou dovolit program v televizi. A proto... jistý bratr řekl onehdy večer - tuším zde nebo někde jinde: „Musíš oprášit své rádio“ nebo někdo jiný: „Vytáhni ho z kouta a poslouchej ty programy.“ Tak je to.

⁸⁸ Ale můj drahý, kýmkoliv jsi, opravdu s tebou souhlasím. Ta věc se stala jednou z nejvíce zavržení hodných věcí pro lidské pokolení. Tyto věci pohlcují peníze, které by měly být odevzdané vládě ve formě daní, zatímco oni je utrácejí za reklamu na cigarety a vodku a programy a věci tohoto druhu, a odpisují to ze státních daní; a pak přijdou a chopí se kazatelů a tahají je po soudech, kvůli nějakým malicherným finančním obnosům. Souhlasím s tebou, je to prostě hrozná věc. Nuže to není... víte, je to něco, co si můžete sami ověřit. Děkuji, sestro, bratře, kdokoliv postavil tuto otázku.

Nuže, zde je jedna dobrá. Otázka:

OTÁZKA: (94.)

V Bibli je místo v 1. Samuelově 18, 10, ve kterém je řeč, že zlý duch od Boha, dělal jisté věci. Nerozumím tomu, jak může být „zlý duch od Boha.“ Prosím, abys to objasnil.

⁸⁹ Dobrá, snad s Pánovou pomocí to budu moci udělat. To neznamená, že Bůh je zlým duchem. Ale duch každého druhu, se podřizuje Bohu. A On působí, že všechno se děje podle Jeho vůle. Rozumíš?

⁹⁰ Nuže, ve tvé otázce se tážeš na zlého ducha, který vyšel od Boha, aby trápil Saula. Saul upadal do takového mrzutého skleslého stavu, protože v první řadě byl odpadlíkem. A když jsi odpadlíkem, tak zlý duch - Bůh dopustí zlému duchu, aby tě trápil.

⁹¹ Chtěl bych vám během okamžiku něco přecíst. Mám tady o tom ještě jednu myšlenku. Rozumíme si? Každý duch, musí být podřízen Bohu. Vzpomínáte si jak Jozafat a Achab se chystali do války⁴? A nejdříve, se oba museli posadit v bráně. A Jozafat byl spravedlivým mužem, a on řekl (tito dva králové tam seděli, oni spojili své síly dohromady) - a tak on řekl: „Poradme se nejdříve s Pánem, zda máme jít nebo ne.“

⁹² A když Achab shromáždil všech čtyři sta proroků, on si je vydržoval, dával jim jíst, takže byli tuční a tak dále, byli v dobré kondici. A oni tam přišli a všichni jednomyslně prorokovali. A říkali: „Jdi a Bůh ti dá vítězství. Jdi do Rámot Galád, a tam Bůh tuto věc pro tebe získá zpět.“ Jeden z nich si udělal rohy a začal pobíhat kolem dokola, aby to znázornil a říkal: „Těmito železnými rohy, je vytlačíš rovnou z této země; ona patří tobě.“

⁹³ Ale víte, na opravdovém muži Božím je opravdu něco, co se nedá nacytat na takové věci. Rozumíte? Jestliže to nesouzvučí přesně s Písmem, pak se někde vloudil omyl. Každý opravdový věřící... a tak Jozafat řekl: „Dobrá, těch čtyři sta vypadá v pořádku. Oni vypadají na dobré lidi.“

„Ó, oni vskutku jsou,“ řekl Achab.

Ale Jozafat řekl: „Nemáš někde ještě jednoho?“ Proč ještě jednoho, jestliže čtyři sta mluví jednomyslně? Protože on věděl, že v tom něco

⁴ 1. Král. 22:22

nehraje. Rozumíte?

On řekl: „Ano, máme ještě jednoho, je to syn Jemlův“ - řekl - „ale já jej nenávidím.“ Jistě. On zavřel jeho sbor pokaždé, kdy to bylo jen možné. On je dokonce vypudil ze své země. Rozumíte? „Jistě, já jej nenávidím.“

„A proč ho nenávidíš?“

„Protože on vždycky prorokuje proti mně.“ Domnívám se, že Jozafat si okamžitě uvědomil, že není něco v pořádku.

A tak on řekl: „Jdi a přiveď Micheáše.“

A tak šli pro něj, a on přichází, a hle on přichází... a když oni přišli, když poslali posla, řekli: „Nuže, okamžik. Inu, oni tam mají čtyři sta doktorů teologie. Jsou to ti nejlepší z celé země. Jsou všichni s titulem PH, LLD a všeho možného.“ A řekli: „Nuže, ty víš, že jsi chudým negramotným mužem, nemůžeš přece nesouhlasit s těmito všemi klerikály.“

⁹⁴ Imla jim řekl, mínil jsem Micheáše, on řekl: „Neřeknu nic, co by Bůh nevložil nejdříve do mých úst, a pak řeknu přesně to, co On řekne.“ Mně se to líbí. Mám to rád. Jinými slovy: „Přidržíím se Slova.“ Nezáleží na tom, co budou říkat ti ostatní, on řekl... „Dobrá“ - řekl - „chtěl bych ti říci. Jestli nechceš být odvržen - raději mluv to samé.“

A tak on tam přišel. A on řekl: „Mám tam jít?“

A on mu řekl: „Jen jdi.“ Řekl: „Ale dopřej mi jednu noc. Dovol mi o tom promluvit s Pánem.“ Ó, já to mám rád. A tak se mu této noci zjevil Pán, a na druhý den on znovu přišel. A když přišel, řekl: „Jen jdi; ale viděl jsem Izrael jako ovce bez pastýře, které byly rozptýlené po horách.“ Ó, ach! To mu vzalo vítr z plachet.

A on řekl (*Achab*) *l*: „Copak jsem ti to neříkal? Já jsem to věděl. On mi tohle dělá neustále, vždycky říká něco zlého proti mně.“

⁹⁵ A proč? Protože se držel Slova. Proč? Protože prorok před ním - protože Slovo Boží přišlo k Eliášovi, k tomu opravdovému prorokovi, a on řekl: „Protože jsi prolil nevinnou krev Nábotovu, psi budou lízat rovněž tvou krev.“ A vyřknul proti němu zlo. A Eliáš už byl vzat do nebe. Ale on věděl, že Eliáš měl Slovo Boží, a tak se držel tohoto Slova. A to se mi líbí. Držte se Slova.

⁹⁶ Jestliže Bible říká, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes a navěky, Jeho moc je stále stejná; Duch Svatý je pro všechny, kteří chtějí přijít a přidržet se Slova! Ano, pánové! Nezáleží na tom, co mluví

ti ostatní. Jak oni byli dobře krmeni a kolika školami oni procházeli, to s tím nemělo nic společného.

On tedy řekl (*Sedechiáš*) ... byl to veliký statný chlapík s rohy na hlavě, kterými bodal - a vypouzel z této země - která patřila králi, on přišel a udeřil ho do tváře (toho nepatrného kazatele). On věděl, že to byl jen takový malý nepatrný náboženský fanatik, a tak k tomu nebude udělána žádná poznámka, a tak ho jednoduše udeřil do tváře. A řekl: „Rád bych se tě na něco zeptal.“ Řekl: „Kterou cestou Duch Boží odešel, když mě opustil, aby mluvil s tebou?“

⁹⁷ On řekl: „Pochopíš to, když se ocitneš v kleci jako zajatec.“ On řekl: „Viděl jsem Boha, sedícího na trůnu (Amen! Nyní poslouchejte!), a zástup nebeský shromáždil se kolem Něj.“ Co se to dělo? Jeho prorok už vyřknul, co se přihodí s Achabem. Bůh... to nebyl Eliáš, který to řekl; ale to byl pomazaný prorok. To bylo Slovo Páně - TAK PRAVÍ PÁN. A Micheáš řekl: „Viděl jsem nebeský zástup shromážděný, okolo Boha, na této veliké konferenci. A oni mezi sebou rozmlouvali a Pán řekl: ‚Kdo sestoupí tam dolů - kdo z vás sestoupí, aby svedl Achaba, a dostal ho tam, aby se naplnilo Slovo Boží, a aby byl zastřelen? Kdo půjde, aby tam sestoupil?‘“

⁹⁸ Dobrá, jeden říkal to a druhý ono. A za chvíli jistý zlý duch, lživý duch, vystoupil z podzemí a řekl: „Jestliže mi dovolíš, já jsem lživý duch. Já tam sestoupím a vstoupím do všech těchto kazatelů, protože oni nemají Ducha Svatého, (a učiním - oni mají pouze školu a jsou pouze vycvičenými chlapci) - sestoupím dolů a vstoupím do každého jednoho z nich, a svedu je, způsobím, že budou lživě prorokovat.“ Řekl to opravdu tak? A pokračoval: „Takovým způsobem ho svedu.“ Pak sestoupil, a Bůh řekl: „Dávám ti svolení - jdi.“

⁹⁹ A tak on sestoupil a vstoupil do těch falešných proroků, kteří byli poctivě vyškolení ke své službě a způsobil, že lživě prorokovali. Byl to lživý duch, působící v tom směru, aby byla naplněna Boží vůle. Dovolte mi... mohli byste udělat ještě něco... koukněte sem na okamžik. Pozorujte to. Chtěl bych, abyste si se mnou otevřeli 1. ke Korintským 5. kapitulu, 1. verš - jen na okamžik. 1. Korintským... a sledujte, zda nevidíte, jak Bůh někdy něco dělá - jakým způsobem ti zlí duchové - jak oni působí... v pořádku. Říká to Pavel:

„Vůbec se proslýchá, že je mezi vámi smilstvo, dokonce takové smilstvo, jaké nemá jméno ani mezi pohany... [co si myslíte o takovéto věci v církvi?...] že někdo má manželku svého otce.

A vy jste nadutí, než, abyste se [podívejte. Tuším, že jsem obrátil dvě stránky...]... vy jste, ale vy jste nadutí, než abyste se dali do truchlení... [nuže, na okamžik zde. Já jsem, to je správné. Ano]... do truchlení... [to je to.]... a vy jste nadutí, do truchlení... aby ten, kdo spáchal takový skutek byl vyloučen z vašeho středu.“

100 Já nevím - já nevěřím, že by někdo mohl proti tomu něco namítnout nebo to vyvrátit, já pouze hájím to, v co věřím: Jestliže je jednou člověk naplněný Duchem Svatým, on nemůže o To přijít. Rozumíme si? Rozumíte?

„Já totiž jako vzdálený tělem, ale Duchem přítomný, již rozhodl o tom, kdo to spáchal, jako bych byl přítomen;

Ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, až se shromáždíte vy a můj duch spolu s mocí Pána našeho Ježíše Krista,

Vydejte takového satanovi k záhubě těla, aby jeho duch byl spasen ve dni Pána Ježíše.“

101 Bůh říká této svaté církvi, která je jeho tělem zde na zemi, že (nuže, to je podle Starého Zákona - v Novém) - pojednává o muži, který se tak pošpinil mezi lidmi, že žil dokonce s manželkou svého vlastního otce... řekl: „Taková věc v Kristově Těle... vy, církvi, vydejte takového ďáblu k záhubě...“ Rozumíte? Bůh svolil... když On něco má, On bude na to dohlížet a pošle na něho nějaký bič; On na něj uvolní zlého ducha, který bude trápit dotyčnou osobu a - přivede ji zpět. A tak, následovně shledáváme, že tento muž byl...

102 Právě tak je to s dnešními církvemi. Když člověk vchází do těla Kristova a stává se členem a začíná páchat zlo místo toho, aby se všichni sešli vespolek a udělali to stejné... a ty Branhamova modlitebno - dělejte to, protože tak dlouho, jak dlouho jej podporujete, on se nachází pod Krví. A páchá stále dál ty špatné a hnusné věci a znovu - a po celou dobu. Vy se sejděte ve spolku a vydejte ho ďáblu k zatracení těla, aby jeho duch mohl být zachráněn v den Páně. A pozorujte ten Boží bič, který na něj přijde. Pozorujte toho ďábla, který se ho zmocní. Toho zlého ducha, který se ho chopí.

103 A ten chlapec zde se nechal napravit. On se vrátil. Nacházíme

to ve 2. epístole ke Korintským, kde on se opravdu očistil před Bohem.

¹⁰⁴ Podívejte se na Joba, on byl dokonalým mužem, spravedlivým mužem. A Bůh dovolil zlému duchu, aby na něj zaútočil za tím účelem, aby byl pokárán, a tak dále, a to kvůli tomu, aby byl zdokonalen ve svém duchu. Rozumíte? Stejně tak zlý duch má... Bůh mnohokrát používá zlé duchy, ke svému dílu nebo docílení Svého plánu a Své vůle.

OTÁZKA: 95.

Jestliže člověk musí mít Ducha Svatého, aby byl - Ducha Svatého, aby byl obrácen a šel do vytržení, jaký bude stav dětí, které zemřely předtím, než dospěly do věku zodpovědnosti? A kdy ony povstanou?

Nuže, tady máme jednu, která je opravdu šitá na tělo. Otázka: (domnívám se, že to je ta stejná osoba, protože mi to připadá, že je to stejné písmo).

¹⁰⁵ Nuže, můj bratře, sestro, nemohu ti na to odpovědět. Nemáme zde v Bibli žádné místo, nikde jsem takové nenašel. Ale mohu vyslovit pouze svoji myšlenku. Nuže, to tě jistě umocní ve víře v Boží milost. Podívej, dotyčná osoba se chce dozvědět (což je velice hodnotná otázka, rozumíme si?) - dotyčná osoba chce vědět o zmrtvýchvstání - co se stane s dítětem, pokud je zapotřebí, abychom měli Ducha Svatého za tím účelem, abychom se dostali do vytržení... jak jsem již řekl, to je v pořádku. To je v souladu s Bibli. To je učení Písma. Nemůže se dostat do nebe... protože Duchem Svatým naplnění lidé budou v prvním vzkříšení jakožto vyvolení. A zbytek těch... ti ostatní mrtví neožijí po tisíc let. A po uplynutí milénia nastane druhé zmrtvýchvstání, a bude soud před velikým Bílým Trůnem. Rozumíte? Přesně takový je Biblický postup. Ale dotyčná osoba si přeje vědět, co se stane s těmi nemluvnátky. Oni... jinými slovy, mohly mít Ducha Svatého předtím, než se narodily? Mohly Ho přijmout? Nuže, na to já vám nemohu odpovědět.

¹⁰⁶ Ale nyní, řekněme to takhle: Víme, že nemluvnátka, která zemřou, lhotejno od jakých jsou rodičů, jsou spasena. Inu, já nesouhlasím v této otázce se školou proroků. Oni říkají, že jestliže to dítě zemřelo, a mělo hříšné rodiče, že to dítě půjde do pekla, kde zetlí a nic z něho nezbude. Dobrá, Ježíš... Jan řekl, Ježíš když přišel: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích tohoto světa.“ A jestliže dítě bylo lidskou bytostí, a muselo by být vystaveno Božím soudům, a Ježíš umřel, aby snal hříchy, všechen hřích byl vypuzen před Bohem, když

Ježíš zemřel za tímto účelem. Vaše hříchy vám byly odpuštěny. Moje hříchy byly odpuštěny. A může ti být odpuštěno pouze tak, že přijmeš Jeho odpuštění. Nuže, dítě nemůže přijmout své odpuštění, protože ono se ještě ničeho nedopustilo. Ono se ještě vůbec neprovinilo. A proto může naprosto svobodně jít do nebe.

¹⁰⁷ Vy ale řeknete: „Půjdou do vytržení?“ Nuže - inu, mohu to doložit jen svým vlastním slovem; to je pouze moje myšlenka. Nemohu to dokázat biblicky, ale podívejte, jestliže Bůh před založením světa viděl každou lidskou bytost, která bude na zemi... věříte tomu? On znal každého komára, každou mouchu, každou blechu; on znal všechno, co kdy bude na zemi. Jestliže On to znal...

¹⁰⁸ Podívejte se, vezmeme například Mojžíše. Když se Mojžíš narodil, on byl prorokem. Před tím, než Jeremiáš... Bůh řekl Jeremiášovi: „Předtím než jsem tě zformoval v lůně tvé matky, předtím než jsi byl zformován v jejím lůně, Já jsem tě posvětil a ustanovil jsem tě prorokem k národům.“ Jan Křtitel - 712 let předtím, než se on narodil, Izaiáš jej spatřil ve vidění a řekl: „To je hlas volajícího na poušti.“

¹⁰⁹ Předurčení neboli předzvědění Boží ví všechno o těchto malých nemluvňatech (rozumíte?) - co ony měly učinit. A On věděl, že zemřou. On to věděl. Nic se nemůže stát, aniž by Bůh o tom věděl. Nic se nemůže stát... stejně tak dobrý Pastýř, jak On přichází... nuže, abych to vzal podle Písma, nemohu říci, že Bible říká tak a tak. Vezměte to jako mou myšlenku.

OTÁZKA: 96.

Vysvětli, jak bude manželka spasena, rozením dětí.

Nuže, ta další otázka, jak si myslím - byla dána někým, ohledně toho, co jsem řekl jednoho večera.

¹¹⁰ Manželka není spasena rozením dítěte. Ale otevřeme na okamžik 1. Timoteovi 2, 9, a najdeme si to, co Bible říká o dítěti. Nuže, jsem si vědom toho, že to je katolická nauka - že katolíci říkají, že žena bude spasena rozením dětí - skrze narození dítěte. Ale nedejme se... já tomu nevěřím. 1. Timoteovi 2. kapitola, začněme od 9. verše, a budeme na chvíli číst. V pořádku, poslouchejte:

„Podobně také, aby se ženy zdobily upraveným oděvem, [neměli bychom o to ani žádat, že ano? Poslouchejte to.]... s cudností... [fíííí!...]... a rozvahou: ne

zaplétáním vlasů, zlatem perlami nebo drahým rouchem. [Bratři já jsem vám zde nápomocen, aspoň se tak domnívám. Všechny ty nové barety - každý druhý třetí den a tak dále. To se na křesťany nesluší].

Ale, dobrými skutky, jak se sluší na ženy, které se hlásí ke zbožnosti.

Ať se žena učí v tichosti a veškeré poddanosti;

Ženě pak nedovolují učit ani ovládat jejího muže; ale ať je v tichosti.

Vždyť nejdříve byl stvořen Adam potom Eva.

A Adam nebyl oklamán, ale žena byla oklamána a upadla do přestoupení.

Bude však spasena rozením dětí... (nuže, zde není řečeno ženám z toho světa, které mají děti) **zůstane-li ve víře...** (vidíte, jestliže zůstane, ona je už, zde je řeč o ženě, ta žena je už spasena. Vidíte?) **... zůstanou-li v lásce a svatosti s rozvahou."**

111 Nikoliv tím, že mají děti, jsou spaseny, ale protože ty děti vychovávají, konají své povinnosti. Nechovají místo dítěte kočky a psy a cokoliv jiného - jak je tomu dnes a věnují tomu mateřskou lásku, aby nebyly vázány doma a mohly pobíhat celou noc. Někteří lidé to takto dělají. Je mi líto, ale oni to opravdu tak dělají. Je to opravdu tvrdé, že to musím říct, ale pravda zůstává pravdou. Rozumíte? Ony nechtějí mít děti, aby nebyly jimi vázány. Ale rozením dětí, jestliže vytrvají ve víře a svatosti a s rozvahou - budou spaseny. Ale to „jestliže,“ znamená, že bude také spasena, pokud bude znovuzrozena. Můžeš být uzdraven, jestliže věříš. Můžeš přijmout Ducha Svatého, jestliže i věříš, jestliže jsi i na to připraven, jestliže jsi i k tomu hotov. A ona bude spasena, jestliže bude dodržovat tyto věci, rozumíte, ale nikoliv kvůli tomu, že je ženou. Tak je to bratře, sestro. Tohle není žádné katolické učení. Nuže, chtěl bych... zde máme další otázku, která je rovněž šitá na tělo. A potom se tím budeme zabývat ještě jednou. Domnívám se, že máme k tomu dost času. Chtěl bych využít náš čas. Nuže, to jsou pouze - to jsou pouze druhotné důsledky probuzení. To jsou druhotné důsledky shromáždění - tyto otázky.

OTÁZKA: 97.

Nuže, bratře Branhame (je to napsáno na psacím

stroji) máme nějaké místo v Písmu ohledně osoby mluvící v jazycích a vykládající své vlastní poselství? Pokud ano, prosím, abys vysvětlil 1. ke Korintským 14, 19, a rovněž 1. Korintským 14, 27.

¹¹² V pořádku přejdeme tedy do toho místa Písma a uvidíme, co je tam řečeno. A pak ještě uvidíme, zda to biblicky dodržujeme. Vždycky chceme jednat podle Písma. 1. epištola ke Korintským 14... nuže, dotyčná osoba chce vědět, jestli je v souladu s Písmem, když vykládá své vlastní poselství pronesené v jazycích. „Pokud ano, vysvětlí 1. Korintským 14, 19.“ Podívejme se na to, 14 a 19. V pořádku, tady to máme.

„Ve sboru ale raději chci promluvit pět slov svou myslí, abych poučil druhé, než deset tisíc slov v jazyce.“

A nyní to další místo je v 27. verši - které si oni přejí vědět.

„Mluví-li někdo jazykem ať mluví dva nebo nejvýše tři a to postupně a jeden ať vykládá.“

¹¹³ Nuže, přistoupím k tomu, co se chce dozvědět dotyčná osoba, a chtěl bych k tomu za chvíli něco přečíst. A myslím si, že tento bratr nebo sestra, by se rádi dozvěděli: „Je to správné, když nějaká osoba mluví jazyky a rovněž vykládá to poselství, které pronesla?“ Nuže, drahý milovaný příteli, jestliže si přečteš 13. verš v té stejné kapitole, bude ti to tam řečeno:

„Proto ať se ten, kdo mluví jazykem modlí, aby mohl vykládat.“

¹¹⁴ Jistě. On může vykládat své vlastní poselství. Nuže, jestliže jsme jenom... dobrá, vy... přečteme si to zde celé, abyste měli jistotu, že to je... přečteme raději celou kapitolu. Je to velice dobré a vysvětlíme si to.

¹¹⁵ Nuže mluvení v jazycích... nuže, zatím, co se tím zabýváme, a je to nahráváno, chtěl bych říci, že já stejně tak věřím v mluvení v jazycích, jako věřím v Božské uzdravení, a křest Duchem Svatým, a druhý příchod Kristův, a v moc budoucího věku; já tomu všemu stejně tak věřím, ale věřím, že mluvení v jazycích má své místo, stejně tak jako příchod Kristův má své místo; Božské uzdravení má své místo; a všechno má své místo.

¹¹⁶ Nuže, lidé - mám příležitost, abych vám to sdělil, a rád bych to

také vysvětlil. A jestliže jsem někoho ranil, neměl jsem záměr to udělat. Nechci také rozsévat zmatky, ale poslouvejte. To, co se stalo s mluvením v neznámých jazycích skrze letniční lidi (a já jsem rovněž letniční. Rozumíte?) ... nuže, problém je v tom, že oni to nedělají s patřičnou úctou. A ještě další věc - oni tomu ponechávají nahodilý průběh. Oni to nedoloží dostatečně Slovem.

117 Teď poslouvejte. Zde je způsob - zde je způsob, kterým je církev vzdělána. Nuže, v letniční církvi, kdybych byl pastorem této církve, pak bych vám řekl, jak ona má být založena, rozumíte, kdybych zde byl po celou dobu pastorem. Já bych podporoval každý biblický dar: nejdříve bych řekl věřícím, aby byli pokřtěni Duchem Svatým. A pak každý dar z 1. Korintským 12 by měl v církvi fungovat - a kdyby se mi ho jen podařilo dostat do toho; pak by fungovalo i celé tělo.

118 Nuže, jestliže si všimnete... nechci k tomu teď dělat žádné poznámky... a zapamatujte si, nerad bych řekl jedno slovo proti - mohl bych se tím rouhat Duchu Svatému. A Bůh ví, že bych si netroufal říct něco špatného. Rozumíte? Ale říkám pouze to, a pokouším se vás nasměrovat ke stanovisku Písma poté, co jsem to studoval po dobu téměř dvaceti let. Kázal jsem po dobu téměř třiceti let a tím vším jsem v podstatě prošel, a můžete si představit, čím jsem se musel prodírat. Jak jsem pozoroval každého muže, a učení a celý svět. A přijímal jsem to, protože jsem měl o tyto věci zájem. Zajímal jsem se o lidské bytosti víc, než se slušelo. Ale já musím odsud odejít. Vy musíte také odejít. A jestliže já odejdu jako falešný prorok, pak přijdu o svou duši, a vy přijdete o své spolu se mnou. A tak je tato záležitost závažnější než denní chléb; je to závažnější než popularita; závažnější než cokoli jiného; je to zkrátka pro mě život. Vidíte? A já toužím, abych byl vždy hluboce upřímný.

119 Nuže, můžete si zajít do letniční církve a okamžitě... (neříkám, že to dělají všichni, ale někteří z nich jistě...). Většinou když přijdete do církve a začnete kázat, zatímco kázete, někdo povstane a mluví v jazycích. Nuže, tato milá osoba může být dokonale naplněna Duchem Svatým, a může to být Duch Svatý, který promlouvá skrze tuto osobu, ale jedná se o to, že ta osoba není správně poučena. Jestliže probíhá služba zde na pódiu, a já promlouvám pod inspirací, pak duch proroků je poddaný prorokovi. Rozumíte? Nechtě se všechny věci dějí... nuže, přejděte k tomu, co říká Pavel; „když jeden mluví“ a tak dále... „a přijde tam někdo a je tam zmatek.“

120 Nuže, dělal jsem výzvu k oltáři a někdo povstal a mluvil

v jazycích. Jestliže jen... dobrá, mohl jsem rovnou ukončit výzvu k oltáři. To tuto výzvu prostě přerušilo. Rozumíte?

¹²¹ A pak, ještě jedna věc. Častokrát lidé povstanou a mluví v jazycích, a lidé posedávají a žvýkají žvýkačku a rozhlížejí se kolem dokola. Jestliže Bůh promlouvá, chovejte se tiše, naslouchejte! Jestliže to je Pravda, jestliže to promlouvá Duch Svátý v dotyčné osobě, sedte tiše a s uctivostí naslouchejte. Ten výklad může přijít rovnou k tobě. Rozumíte? Sedte tiše, naslouchejte výkladu. Jestliže není vykladače v církvi, pak by oni měli v tom těle mlčet.

¹²² A pak, když promluví v neznámém jazyce, Bible říká, ať mluví sami k sobě a k Bohu. Ten, kdo mluví v neznámém jazyce, vzdělává sám sebe. Nuže, to jsou neznámé jazyky; dialekty⁵ - a neznámé jazyky, to je něco zcela jiného. „Ony neznamenaají nic“ - jak On řekl... ale to, co vydává jistý zvuk, nese s sebou jistý význam. „Ale vy“... jestliže trouba zazní, musíte vědět, co tento zvuk znamená. (... prostě vydá zvuk). Jinak nebudete vědět, jak se připravit k boji. Jestliže někdo promlouvá v jazycích, a prostě jen zatroubí, (bratr Branham to znázorňuje) souvisí s tím mnoho jiných věcí pro ty, kteří se v tom vyznají. Jestliže to zazní jako budíček, pak to znamená „vstávat!“ Jestliže to znamená večerku, pak by se mělo jít do postele, rozumíte? Jestliže to troubí „pozor,“ pak to znamená do pozoru. To musí mít význam. Nestačí samotná řeč. Stejně tak je to v církvi, jestliže tam není vykladač; ale pakli tam vykladač je, pak jazyky jsou tím, co patří do církve.

¹²³ Nuže, vraťme se ke tvé otázce, milý příteli, ve které je řečeno: „Raději bych promluvil pět tisíc nebo pět slov tak, aby mi mohli lidé porozumět, než pět tisíc slov (nebo kolik je tam řečeno), v neznámém jazyku.“ To je pravda. Ale pokračuji ještě dál: „... s výjimkou, že je dáno zjevení skrze výklad ke vzdělání.“ Rozumíte? Ke vzdělání...

¹²⁴ Nuže, chtěl bych, abyste měli o tom trochu ponětí, co to znamená... kdybych měl být pastorem tohoto sboru, který se schází, kdyby mě Bůh povolal, abych byl zde pastorem, zde je způsob, jak bych si vedl: snažil bych se zde vyhledat každou osobu, která je obdarovaná. A přiměl bych tyto lidi, aby se shromáždili asi hodinu před bohoslužbou, aby se sešli sami - v nějaké místnosti. Ať se tam posadí pod působení Ducha. A než si uvědomíte, přijde někdo s darem mluvení v jazycích. A on začíná promlouvat v jazycích. Všichni sedí tiše. Pak povstane někdo jiný a přinese výklad toho, co bylo řečeno.

⁵ viz poznámka č. 1

Nuže, předtím než to může být předloženo církvi, Bible říká, že to musí být posouzeno dvěma nebo třemi svědky. Nuže, jsou to muži, kteří mají rozpoznání ducha, (rozumíte?) Protože častokrát tam můžou přijít rovněž zlé síly. Rozumíte? Říká o tom Pavel. Ale je tam rovněž přítomná Boží moc. Ukažte mi nějaký sbor, kde se neuhnázdilo nějaké zlo. Ukažte mi, kde synové Boží jsou shromážděni vespolek, a satan není uprostřed nich. On je všude. Nemusíte se kvůli tomu mračit. Rozumíte? Satan je prostě všude. Nuže a tak jsme zde. Někdo promlouvá v jazycích, inu, ale jsou tu tři další, kteří mají Ducha rozpoznání. A jeden promlouvá v jazycích a přináší poselství. Nuže, to nemůže být citování Písma, protože Bůh nepoužívá zbytečné opakování, a řekl nám, abychom to nedělali ani my. Rozumíte? A tak to není ono. To je poselství k církvi.

125 Až doposud jsme měli v tomto probuzení dvě věci. Pozorujte, jak každá z nich byla dokonalá - do posledního detailu. Rozumíte? Zaujala své místo. Někdo povstal a mluvil v jazycích a přinesl výklad a procházel dál a vracel se zpět a potvrdil to poselství, které bylo právě dáno. Další večer povstal někdo jiný a vyřknul prorocství pod inspirací a řekl něco, aniž by si uvědomoval, co říkal a pak - na konci řekl: „Blahoslavený, který přichází ve jménu Páně.“ Okamžitě mě cosi uchopilo a řeklo: „Jinak - blahoslavení ti, kteří věří, že to je Pán, který přišel.“

126 Podívejte na to mezi... pak se Duch Svatý v budově snesl jako včera večer. Rozumíte? Tohle je ke vzdělání. Já jsem tam stál a snažil se říci lidem, že musí přijmout Ducha Svatého. A ďábel se rovněž motal kolem těchto lidí a říkal: „Nenaslouchejte tomu, sedte klidně.“

Moje sestra řekla: „Billy, já jsem se cítila tak šťastně, když jsi kázal; měla jsem pocit, jako bych mohla vstát a přeskočit tuto zeď.“

Řekl jsem: „Tedy povstaň a přeskoč.“ A zde to je.

A ona řekla: „Ale když jsi to začal dělat“ - řekla - „lidé začali křičet“ - řekla - „a pak jsem měla pocit, jako kdybych byla úplná nula.“

127 Řekl jsem: „Tohle je ďábel. To je satan. Když přijde, dělá to právě tak“ - řekl jsem - „měla jsi každopádně povstat.“ My jsme Boží kněžstvo přinášející duchovní oběti - oběti, totiž ovoce našich rtů oslavující Jeho Jméno. Rozumíte?

128 Inu, nuže, hle, co se děje. Pak se prolomil Duch Svatý, protože to bylo právě... „blahoslavení, kteří věří.“ Dva nebo tři večery za sebou jsem se zde snažil položit základ, a pak Duch Svatý promluvil a řekl

(pod inspirací) - řekl: „Blahoslavený, který přichází ve jménu Páně.“ A předtím, než jsem stačil cokoliv říct, opakovalo se to, „Blahoslavený, který věří, že v tom přišel Pán.“ Vidíte? A právě, když jsem to řekl, Duch Svátý, to je samotný Bůh ve vás... když jsem to řekl, že... Vidíte? A oni to přijali. Vidíte? A pak se Duch Svátý snesl na lidi. Vidíte, jak To vzdělává - proroctví.

¹²⁹ Nuže, je zásadní rozdíl mezi proroctvím a prorokem. Proroctví může přecházet od jednoho ke druhému, ale prorok se narodil od kolébky jako prorok. Oni mají - TAK PRAVÍ PÁN! Proroci se nerozsuzují. Je nespatriíte stojící před Izaiášem, Jeremiášem nebo některým z těch proroků, protože oni mají - TAK PRAVÍ PÁN! Ale Duch proroctví mezi lidmi, musíte dávat pozor, protože i satan tam vklouzne. Vidíte? Nuže, ale to musí být rozsuzováno.

¹³⁰ Chystáme se mít probuzenecké shromáždění. Nuže, dávejte bedlivě pozor, vy kazatelé. Připravujeme probuzenecké shromáždění. V pořádku. Nebo snad máme regulérní sborové bohoslužby. Ale církev plane ohněm, tohle by se mělo dít ustavičně. Dobrá, máme snad pět nebo šest obdarovaných lidí, jeden promlouvá v jazycích. Snad dva nebo tři promlouvají v jazycích, čtyři nebo pět mluví v jazycích, mají dar jazyků - promlouvají v neznámých jazycích. Dva nebo tři z nich můžou vykládat. Snad je zde jeden, dva nebo tři z nich, kteří mají dar moudrosti. V pořádku. Oni se všichni setkají, ti obdarovaní lidé... vy... ty dary nejsou dány, abychom si s nimi hráli, nemluvte „Sláva Bohu,“ já mluvím v jazycích! Aleluja! Ty jsi - ty jsi - ty sám sebe ponižuješ. Jsou vám dány, abyste pomocí nich pracovali. A váš úkol ve sboru se zakládá na tom, že se máte sejít před zahájením hlavní bohoslužby, protože budou mezi vámi i nevzdělání.

¹³¹ Máte vejít do místnosti posadit se tam, vy lidé vespolek, protože jste spolupracovníci v Evangeliu. Tak se tam posadte. „Pane, je zde něco, co bys nám chtěl oznámit pro dnešní večer? Promluv k nám, ó, Nebeský Otče“ - a tak předkládáte modlitby a prosby a zpíváte písně. A ihned přichází Duch, snáší se na někoho z nich a on promlouvá v jazycích. Někdo jiný povstane a řekne: „TAK PRAVÍ PÁN...“ Co to znamená? Poslouchejte. „Jdi a řekni bratru Jonesovi, aby opustil to místo ve kterém žije nebo zítra odpoledne se cyklón prožene nad tou krajinou; sebere jeho dům. Ať si vezme svoje věci a odjede.“

¹³² Nuže, to zní docela hezky. Ale okamžik. Musí tady být tři muži, kteří mají rozpoznání Ducha. Jeden z nich řekne: „To bylo od Pána.“ Další řekne: „To bylo od Pána.“ To jsou dva proti třem... dva nebo tři

svědkové. V pořádku. Oni to sepíší na list papíru. To, co bylo vysloveno Duchem. V pořádku. A pak se vrátí k modlitbám a k díkuvzdáním Pána.

¹³³ A za chvíli, „Tak praví Pán.“ (Povstává prorok) - Tak praví Pán: „Dnes večer přivezou z New Yorku jistou ženu, bude na nosítkách, přinesou ji do této budovy na nosítkách. Bude mít na hlavě zelený šátek, ona umírá na rakovinu. A zapříčinila si to jistým způsobem sama a Pán ji za to popotahuje. Ona jednou ukradla ve sboru peníze, když ji bylo šestnáct let. Řekněte bratru Branhamovi, aby ji řekl o těchto věcech. „Tak praví Pán. Jestliže to dá do pořádku, pak bude uzdravena.“ Počkejte na okamžik, to zní velice pěkně, ale ještě počkejte okamžik, musíte se na tom kousku papíru podepsat - ti, kteří to posoudili. Podepíšete se pod tím?

¹³⁴ „To bylo od Pána.“ Někdo řekne: „To bylo od Pána.“ A pak - napište: „Tak praví Pán: Dnes tady přijde žena s tou a tou věcí,“ a ten kdo má rozpoznání Ducha - dva nebo tři - ať se pod to podepíšou. A tak jsou přinášena všechna tato poselství. V pořádku.

¹³⁵ A po nějakém čase slyšíme zvon. V modlitebně začíná bohoslužba. A pak oni přinášejí tato poselství a kladou je na kazatelnu. Právě tam, kde by měla ležet. A já někde na jiném místě studuji a modlím se. A za nějakou chvíli přicházím, po skončení zpěvu. Celý sbor zaujal své místo, lidé přicházejí, usedají, rozjímají, modlí se. To je právě to, co mají lidé dělat. Oni nemají přicházet do sboru a bavit se jeden s druhým, ale mají přijít do sboru, aby rozmlouvali s Bohem. Vaše obecenství mezi sebou můžete mít tam venku. Rozumíte? Ale tady máme obecenství s Bohem. Zatím co my přicházíme a rozmlouváme, měli bychom se utiřit a být uctiví, a Duch začíná působit. Pianistka přichází k pianu asi pět minut před zahájením bohoslužby zpěvu, a začíná jemně hrát:

*Na kříži tam, kde Spasitel můj mřel,
Tam za očistění svých hříchů jsem lkal,*

nebo nějakou jinou hezkou píseň, opravdu tíše a to přináší přítomnost Ducha Svatého do shromáždění. Rozumíte? V pořádku.

¹³⁶ Lidé tam sedí, někteří z nich jsou opravdu - začínají plakat a přicházet k oltáři a činit pokání ještě dřív, než začíná bohoslužba. Duch Svatý je přítomen. Vidíte? Církev je v porodních bolestech. Křesťané se modlí, zaujímají svá místa, neposedávají se zvykáčkou

v ústech, a neříkají: „Hej Lído, podej mi svou rtěnku, já bych se chtěla... víte, víš, já potřebuji... víš co, onehdy, když jsem nakupovala, chtěla jsem ti říct, málem jsem ti šlápla na nohu. Ještě nikdy jsem neviděla takovou... co si o tom myslíš?“ Ó, pro smilování! Tohle chcete nazvat domem Božím? To je přece ostuda! Tělo Kristovo se schází vespolek... zde máme sedět.

Člověk, který sedí vedle, řekne: „Víš, když jsme tam přišli; ten a ten a ten a tamten“... tohle si dělejte tam venku, ale zde, je dům Boží.

137 Přicházejte v modlitebním rozpoložení, zaujměte svá místa. Já teď nemluvím k vašim sborům, bratři. Nevím, co děláte vy; ale já mluvím k této modlitebně. Já promlouvám ke svým vlastním. Vidíte? Tak je to.

138 Nuže, když přicházíte takovým způsobem, pak ihned vidíte; vystupuje pastor. On je obcerstvený. On nemusí odpovídat na to a tamto. On přichází osvěžený rosou ke své službě, on byl pod mocí Ducha Svatého. On přichází na místo, kde se shromáždilo více ohnivých jazyků. A teď vytvářejí téměř ohnivý sloup, který se pohybuje kolem dokola. Rozumíte? On přichází, a vezme to do ruky: „Poselství pro církev, ‚TAK PRAVÍ PÁN,‘ bratr Jones má odjet ze svého domů. Zítřka ve dvě hodiny se prožene cyklón nad touto krajinou. Ať si sbalí své věci a odjede.“ Bratr Jones to bere na vědomí. V pořádku. Je to zaznamenáno: „Tak praví Pán, přijede žena, která se bude jmenovat tak a tak; ona sem přijede dnes večer; a ona se provinila tím a tím.“ (Jak jsem to právě řekl, takhle). V pořádku, leží to zde. To je to. Oni prostě zaujali své postavení v církvi. V pořádku.

139 Pak vezme ta poselství a ihned víte, on začíná kázat. Není ničím vyrušován, to se už stalo. A čas plyne. A je kázáno poselství.

140 A pak za chvíli když... když je poselství skončeno, pak jak víte, začíná uzdravovací řada. A zde přichází nějaká žena. Někdo promluvil v jazycích a řekl, že ona přijde. Vidíte? A všichni víme, co se stane. Každý jeden z nás to ví. A tak se začíná víra pozvedávat díky těm ohnivým jazykům, které se teď vznášejí nad vámi. Ona se začíná hromadit. Dílo je prostě skončeno, je to hotovo.

Tato žena... řekl bych: „Taková a taková paní z New Yorku City sedící zde...“ vidíte?

„Ó, to je pravda. Odkud jste to věděli?“

„To bylo poselství od Pána k církvi. Když ti bylo šestnáct let, nebyla

jsi na jistém místě a nevzala jsi nějaké peníze ze sboru, neukradla je - a vyšla a koupila sis za to nové šaty?"

„Ó, to je pravda. To je pravda.“

To je to, co nám Bůh řekl dnes večer skrze bratra takového a takového, když promluvil v jazycích, a bratr ten a ten to vykládal; a bratr ten a ten to řekl na základě rozpoznání, že to je od Pána. „A je to pravda.“

„Ano!“

Tedy, „Tak mluví Pán, jdi a dej to do pořádku, a budeš uzdravena z rakoviny.“

¹⁴¹ Bratr Jones jede domů, bere nákladní auto, balí věci, nakládá nábytek a odjíždí z tohoto místa. Ve dvě hodiny odpoledne (bratr Branham to napodobňuje zvukem, aby to znázornil) „Fíííí“ - a všechno je smeteno. Vidíte? A pak církev oslavuje... „děkujeme Tobě, Pane Ježíši za tvoji dobrotu.“ Nuže, k čemu to má posloužit. Ke vzdělání církve.

¹⁴² Nuže, a co jestli se tato věc nestane, jak to bylo řečeno? Pak máte uprostřed vás zlého ducha. A jistě si nepřejete žádnou špatnou věc. Proč bychom si měli přát nějakou špatnou věc, jestliže celá nebesa jsou plná těch opravdových letničních věcí? Nepřijměte nějakou starou náhražku od ďábla. Přijměte něco opravdového. Bůh to má pro vás připraveno. Nedělejte už více žádných shromáždění, dokud Bůh nepotvrdí, že jste v pořádku, protože jste pomocníkem církve v díle Evangelia. Nuže, rozumíte, oč se tu jedná?

¹⁴³ A jazyky - neznámé jazyky... nikdo neví o čem je řeč. On mluví, ale každý zvuk má nějaký význam. Tohle má také svůj význam. (Bratr Branham tleskl dlaněmi - překl.). „Gluk, gluk, gluk“ - to je také nějaký jazyk, na nějakém místě.

¹⁴⁴ Když jsem byl v Africe, nemohl jsem tomu uvěřit, ale všechno co bylo schopno ze sebe vydat nějaký zvuk, mělo rovněž nějaký význam. A Bible říká, že není žádného zvuku, aniž by neměl nějaký význam. Každý zvuk, který odněkud vychází, má nějaký význam vzhledem k nějaké situaci. Jakže, někdy slyším, jak lidé říkají... třeba: „Ježíš Kristus, Syn Boží.“

¹⁴⁵ Někdo z nich bude říkat: „Bu, bu, bu - bubu, bu.“ (Bratr Branham napodobuje hlas afrického překladatele - vyd.) Další řekne: „Gluk, unk, unk...“ (Bratr Branham znovu znázorňuje...). A to

znamená: „Ježíš Kristus Syn Boží.“ Rozumíte? To mělo... pro mě to nemá žádný význam, ale pro ně to je jazyk stejně tak, jak já promlouvám k vám. Když tlumočník v jazyce Zulu nebo koza nebo bantu nebo, kterýkoliv jiný, jenž se naskytnul po ruce, každý to řekl svým způsobem a všichni tomu rozuměli. A když nasloucháte těmto lidem, oni jako by mumlali nebo brebentili, ale není tomu tak, to všechno má svůj význam. A tak musíme mít tyto věci ve vážnosti a postavit je na jejich místě.

¹⁴⁶ Nuže, snad nezaznělo poselství. Nuže, bohoslužba se skončila. Zazněla výzva k oltáři. A najednou někdo (tam vzadu nebylo přineseno žádné poselství) - někdo náhle povstává, jakmile se mu naskytně příležitost. Duch Svätý... nuže, Bible říká: „Jestliže není překladatele, necht' raději mlčí.“ Nezáleží na tom, jak by rád promluvil, ale ať mlčí.

¹⁴⁷ Ať si řekne: „Nemohu to udělat.“ Říká to Bible. Rozumíš? A tím je to vyřešeno. Rozumíte? Ať tedy mlčí.

¹⁴⁸ Ale pak se naskytně příležitost, když všechno probíhá podle stanoveného řádu, a jestli Duch Svätý na něj sestoupí a přinese na to poselství, necht' je ono přineseno. Tak byste to měli dělat. A pak přichází výklad, ve kterém je řečeno: „Tady se nachází žena jménem Sally Jonesová (doufám, že taková žena s tímto jménem se zde nenachází, ale...) - Sally Jonesová, (rozumíte) řekněte jí, že dnes večer je volaná naposledy, ať si dá věci s Bohem do pořádku, protože tu pro ni zůstal už jen krátký čas.“ Nuže, Sally Jonesová běží ze všech sil k oltáři. Rozumíte? Protože to je její poslední výzva. Vidíte? To znamená přinést poselství nebo potvrzení nebo něco takového.

¹⁴⁹ Tak vypadá fungování letniční církve. Není ponechán žádný prostor k tomu, aby tam vklouzli nečistí duchové, protože to je již... Bible říká jasně: „Ať mluví jeden po druhém, nejvýše tři a - ať dva nebo více posuzují.“ Tohle je církev. Ale kde to máme dnes? Oni vyskakují, radí, smějí se a chodí, zatímco někdo jiný promlouvá v jazycích; a jiní se rozhlízejí kolem sebe, mluví o něčem jiném nebo se tlačí; pastor dělá něco jiného nebo se chce někdo někam protlačit. To není správné. Snad pastor káže a všichni vstávají a přerušují jej... snad čte Bibli a někdo... čte Bibli, a někdo začne mluvit v jazycích. Ó, ne! Vidíte? Kazatel káže za kazatelnou a někdo povstane a přeruší jej mluvením v jazycích. To je v pořádku, já neříkám, že to není Duch Svätý, ale měli byste vědět, jak používat Ducha Svätého, rozumíte, jak To používat.

Nuže, já říkám... máte ještě místo na jednu otázku? Tak tedy zítra máme neděli. Tedy, budeme... chtěli bychom... zde máme ještě jednu.

Myslím si, že je půvabná. Nuže, jestliže budete mít se mnou ještě na několik minut strpení - prosím. A pak, přál bych si - přál bych si, abyste pochopili tuto. Tuto jsem ponechal úmyslně na konec.

Nuže, zaprvé, chtěl bych přečíst dvě věci, na které se táže dotyčná osoba. Je to starý list papíru, popsany krásným rukopisem, nemám ani tušení kdo to může být, není tam nikdo podepsán - na žádném z nich.

OTÁZKA: 98.

Bratře Branhame, je správné, jestliže kazatel v průběhu bohoslužby dělá veliký záťah na peníze, a říká, že Bůh jim řekl, že takový počet lidí v obecnstvu by měl přispět takovou částkou? Pokud ano - rád bych se o tom dověděl. A pokud to není správné - rád bych věděl i to. Tato věc mě hrozně znepokojuje.

¹⁵⁰ Inu podívej se příteli. Chtěl bych ti něco říct. Rád bych ti řekl, co si o tom myslím. Rozumíš? Nuže, to není správné. Já si myslím, že to je hrozná věc.

¹⁵¹ Já myslím takhle. Bůh mě poslal sem na misijní pole. Viděl jsem věci, které mi připadaly přinejmenším... a já nemám vůbec žádné peníze. Ale já bych řekl: „Udělejte jenom prostou sbírku.“

A manažer by přišel a řekl: „Koukej Billy, máme 5 000 dolarů dluhu za dnešní večer, hochu. Máš peníze v Jeffersonville, abys to zaplatil?“

¹⁵² Já bych řekl: „To je v pořádku. Bůh mě sem poslal, jinak bych sem nechodil.“ Vidíte? Udělejte jen obyčejnou sbírku.

A dříve než se skončí shromáždění, někdo přijde a řekne: „Víš co, Pán položil na mé srdce, abych zde věnoval 5 000 na tento účel.“ Vidíte, vidíte, to znamená být veden ohledně této věci.

¹⁵³ Já nevěřím v tahání a žebrání a vydírání peněz. Myslím si, že to všechno není správné. Nuže, bratře, jestliže to děláš - nerad bych ranil tvé city. Rozumíš? Máš naprostou svobodu od Boha, abys takto mohl dělat. Ale já tady chci vyjádřit svůj postoj. Já k těmto věcem nemám důvěru.

¹⁵⁴ Nuže, věděl jsem dokonce i o kazatelích, kteří šli a říkali... stál jsem rovnou - nedávno... nuže, to nejsou letničtí, to jsou... dobrá jejich sbory, vidíte, jiné církve. Bylo to na velikém shromáždění. Gertie, ty jsi tam byla se mnou, a mnozí tam byli přítomní. A oni věnovali celé

odpoledne v jisté proslulé denominaci - byli tam dva nebo tři vedle sebe (to byly regulérní - regulérní sbory, jako jsou naše moderní sbory zde ve městě a tak dále) na veliké konferenci - a oni věnovali celé odpoledne tomu, že stáli za kazatelnou a hrozili, že Bůh zničí jejich úrodu a jejich děti onemocní dětskou obrnou a tak dále, jestliže nepřispějí na toto shromáždění. To je naprostá pravda - tak jako ta Bible, která leží přede mnou. Řekl jsem: „Tohle je rouhání se Bohu a jeho následovníkům.“ Jestliže tě Bůh posílá, On se o tebe postará. A jestliže tě nepošle, pak ať se o tebe postará denominace. Ale ty... jestliže tě Bůh posílá, On se o tebe postará.

OTÁZKA: 99.

Co s vánočním představením ve sboru Ducha Svatého?

155 Nuže, jestli to má souvislost s Kristem, pak to může být naprosto v pořádku. Ale jestliže to souvisí se svatým Mikulášem, pak takovým věcem nevěřím. Už jsem z toho - už jsem z takových věcí vyrostl. Já nevěřím ve sv. Mikuláše vůbec. Vidíte? A některé z těch vánočních zvyků, které oni dělají, já si myslím, že to je zesměšňování. A... myslím si, že oni z vánočních svátků zcela odstranili Krista, a nahradili Ho sv. Mikulášem.

156 A sv. Mikuláš, to je pouhý výmysl. (Nerad bych ranil vaše city, doufám, že ne, hlavně dětské). Ale chci vám to říct na rovinu: nedávno, snad před pětadvaceti či třiceti lety jistý kazatel přijel sem do města, byl to pastor jisté veliké církve, zde ve městě, kterého jsem znal velice dobře, byl to můj blízký přítel; on přišel za mnou. Charlie Bohannon - (bratře Mike, ty si vzpomínáš na Charlieye Bohannona, to byl můj dobrý přítel) ... seděl ve své kanceláři, a řekl: „Nikdy více neřeknu svým dětem nebo svým vnoučatům tyto lži.“ On řekl: „Můj malý vlastní chlapec přišel ke mně, bylo mu asi dvanáct let, a začal mluvit o sv. Mikuláši...“ A on řekl: „Jakže... miláčku, rád bych ti něco řekl.“ A řekl: „Maminko...“ Víte, pokračoval a vyprávěl mu, co udělal.

A on se pak vrátil a řekl: „Tedy tati, s Ježíšem to vypadá rovněž taky tak?“

157 Říkejte pravdu. Sv. Mikuláš to je katolický výmysl o nějakém chlapíku, stejně tak Kriss Kringle - sv. Mikuláš - nějaký starý germánský katolický světec, který před léty chodil a dělal dětem dobro. A oni z toho udělali tradici. Ale Ježíš Kristus je Syn Boží. On je skutečný a On je živý.

Nuže, zde máme otázku, tu poslední, ona je velice...

158 Inu podívejte se, snad nebudete se mnou souhlasit, ale jestliže se mnou nesouhlasíte, zapamatujte si, zůstaneme vůči sobě přáteli - souhlasíte? Já vás mám rád - a nerad bych vás ranil. Ale chci být vůči vám čestný. A jestliže ne - jestli budu svému synovi lhát, pak jsem lhář. Vidíte? A proto mu chci říkat pravdu.

159 Nuže, já s ním hovořím o sv. Mikuláši, a říkám: „Ano, jistě, existuje sv. Mikuláš. Jen pozoruj tatínka o štědrém večeru.“ Vidiš? Ano.

160 Víte, jednou jsem tam zašel, vyzkoušel jsem to s jistou malou holčičkou, abych se o tom přesvědčil. Dva dny předtím jsem to zaplatil. Byl jsem tam v té budově. Oni se tam postavili, bylo to v Quaker Maid. A já jsem jel právě na nákupy do obchodů a tak společně s manželkou jsme tam přišli. A vystoupila tam taková malá holčička, snad ji bylo osmnáct měsíců, ona se tam postavila a zpívala písničku: „Zvonky zvoní, zvonky zvoní...“ A já jsem řekl... ona stála na malé tribuně, víte, vzadu na takovém malém vozičku.

Řekl jsem: „Čekáš na sv. Mikuláše?“

A ona odpověděla: „Pane, to je přece můj tatínek.“

Řekl jsem: „Pán požehnej tvé maličké srdíčko, miláčku.“ Ty jsi moudrá.

Ale zde je něco šité na tělo, přátelé. A v tom... pak už zakončím. Máme zde opravdu báječné místo Písma, ale tak mi to připadá, že tohle je šité na tělo každého člověka. Neopouští mě to po celá léta, a pouze s Boží milosti... a moje vzácná manželka, která sedí tam vzadu, když ona uslyšela tuto otázku dnes odpoledne, ona řekla: „Bille, jak na to chceš odpovědět?“ Ona řekla: „Vždycky jsem se sama nad tím pozastavovala.“ A řekla: „Nemohla jsem to nikdy pochopit.“ A řekla...

Řekl jsem: „Jen přijď dnes večer, miláčku. Já udělám to nejlepší, co budu schopen, s pomoci Boží, udělat.“

OTÁZKA: 100.

Bratře Branhame vysvětli, prosím, epištolu k Židům, 6, 4 - 6.

161 Jednou opravdu... vidíte, zde budete mít možnost sledovat něco o naší víře, milosti, záštitě věřících, vytrvalosti svatých - spíše vytrvalosti svatých. K Židům 6. kapitola 4 - 6.

Nuže, jakmile budeme hotoví, pak doufám, že Bůh mi pomůže, abych vám to udělal naprosto srozumitelné. Je mi líto... pro dnešní večer mám své poselství, snad totéž budu kázat ráno při bohoslužbě. A pak odjedu.

¹⁶² Inu, to je opravdu šité na tělo. Rozumíte? Musíte tedy bedlivě sledovat. Nuže, zapamatujte si, my věříme a vyučujeme v této církvi, že nikoliv všechno co poskakuje a křičí, ne všechno co mluví v jazycích, ne všechno co si podává ruku s kazatelem má věčný život. Ale věříme, že jestliže máte věčný život, jestli Bůh vám dal věčný život, pak ho máte jednou a provždy. Rozumíte? Protože podívejte. Pokud ne, tak Ježíš byl nalezen falešným učitelem. Ve sv. Janu 5, 24 On řekl: „Kdo slyší Mé Slovo a věří Tomu, který Mě poslal, má život věčný a nepříjde na soud, ale již přešel ze smrti do života.“ Inu, můžete se s Ním hádat. „Všechny, které Mi dal Otec... nikdo nemůže přijít ke Mně, jestliže by ho nepřitáhl Otec. (To je citát Písma). A všichni, kteří přicházejí... nikdo nemůže přijít ke Mně, jedině, že jej nejdříve přitáhl Otec. A všechno, co Mi dává Otec, přijde ke Mně.“ Rozumíte? „A všichni, kteří ke Mně přicházejí, těm dám Život Věčný. (Sv. Jan 6). A Já jej vzbudím v tom dnu nejposlednějším.“ To jsou Jeho slova.

¹⁶³ Nuže, podívejte. Kdybych vás vzal do epištoly k Efezským, 1. kapitoly, Pavel káže... nuže, Korintští - oni všichni měli jazyky a zpěvy. Všimněte si těch jiných církví, že ony neměly těchto trablů. Tam o těchto věcech není ani zmínka. Copak on se zmínil o jazycích někde v Efezské nebo Římské církvi? Ne! Oni měli jazyky a všechno právě tak jako ti v Korintu, ale oni v tom měli pořádek. Ale Korintští to nemohli nějak uvést do pořádku. Vidíte? A proto tam Pavel přišel a uvedl tyto věci v církvi do pořádku.

Nuže on... já věřím, jak říká, Oral Roberts: „Bůh je dobrým Bohem.“ Nevěříte tomu?

¹⁶⁴ A vy říkáte: „Dobrá, co tedy s jazyky u letničních, bratře Branhamě?“ Já si myslím, že oni mají Duchu Svatého. Jistě, že mají. V pořádku - proč? Podívejte. Věříte, že On je dobrým Bohem? Tomáš jednou řekl: „Viš, Pane...“

Všichni ostatní Mu věřili. Říkali: „Ó, my víme, že On je ten Pravdivý!“

Ale Tomáš řekl, „ne, ne, já tomu nevěřím. Já tomu uvěřím jen tehdy, když na to budu mít nějaké důkazy. Musím vložit prsty do Jeho boku a do ran po hřebec v Jeho rukou.“

On je dobrým Bohem. On řekl: „Jen pojd' Tomáši. Tady to máš.“

A Tomáš řekl - „Teď věřím.“

165 On odpověděl: „Ano Tomáši, poté, když jsi Mě spatřil, poté, když ses mě dotknul a vložil jsi svou ruku - své ruce do mého boku, poté jsi uvěřil. Ale o kolik větší je odplata těch, kteří neviděli a uvěřili.“ On je dobrým Bohem. On splní žádost tvého srdce, jistě. Jen Mu věř. To je - to je - to je smrtelná rána pro satana. Když člověk uchopí Boha za jeho Slovo, to vyřadí satana - pokaždé. To je nejtvrďší úder proti satanovi, jaký jen může obdržet - když člověk uchopí Boha za jeho Slovo. A jak jsem řekl: „Ne samým chlebem člověk živ bude (Ježíš onoho večera), ale každým Slovem vycházejícím z...“

166 Nuže, všimněte si. Chtěl bych začít číst tento první verš:

„Proto zanechejme řečí o Kristových počátečních věcech a směřujme k dokonalosti...“ (Nuže, ta první věc, kterou bych vám chtěl oznámit: ke komu zde Pavel promlouvá? K židům; oni říkají k židům - ta nauka se nacházela v knize k Židům. Souhlasí to? K židům, kteří zavrhli Ježíše... jste schopni tomu porozumět? On promlouvá k židům, a ukazuje jim ty stíny zákona, jakožto Kristovy předobrazy. Všechny tyto staré věci jsou předobrazy toho nového. Nuže sledujte.)

„... zanechejme řečí o Kristových počátečních věcech a směřujme k dokonalosti...“

167 Nuže, On hovoří k nim o nauce. A pojďme a mluvmě o věcech dokonalých. Inu, vy jste učiněni dokonalými v Bohu, když jste zapečetěni Duchem Svatým ke dni vašeho vykoupení. „Kdo se narodil z Boha (1. Jan) nehřeší, protože nemůže hřešit, neboť semeno Boží přebývá v něm.“

168 Člověk, který je naplněn Duchem Svatým, ne ten kdo si myslí, že je naplněn, ale ten, kdo se narodil z Ducha Božího, nehřeší, protože semeno Boží je v něm, on nemůže hřešit. Vidíte? Copak Bible o tom nemluví? Tady to máme, vy jste... ne to co děláte, to co - ne to co si svět o vás myslí, ale to, co si o vás myslí Bůh. Vidíte? Rozumíte? Vy nemůžete... jak můžu obdržet příkaz od starosty města, že mohu projíždět městem rychlostí čtyřiceti mil za hodinu, a každý policajt mě může uvrhnout do vězení? To je nemožné. A jak já mohu hřešit, jestliže oběť krve leží neustále před Bohem, takže On mě ani nevidí, protože tam je mezi mnou a Bohem nárazník, tam je ten štít krve; protože my jsme umřeli a náš život je skrytý s Kristem v Bohu, a zapečetěn

Duchem Svatým. Jak pro pána krále můžeš udělat něco špatného před obličejem Boha? „Jestliže úmyslně hřešíme (Židům 10) po přijetí poznání pravdy, pak zde už není více oběti za hřích.“ Je naprosto nemožné, abychom hřešili úmyslně. Chápete?

169 Pojdme tedy a přečtěme si to. V pořádku.

... dokonalosti, nepokládejme znovu základy pokání z mrtvých skutků a víry v Boha,

učení o křtech a vkládání rukou, vzkříšení z mrtvých a o věčném soudu.

A to uděláme, jestliže Bůh dovolí.

[Nuže, zde si oni přáli začít od - 4. verše.] **Neboť pro ty, kteří byli jednou osvíceni, okusili ten nebeský dar, stali se účastníky Ducha Svatého,**

a okusili dobré Slovo Boží i zázraky budoucího věku,

je nemožné, aby když odpadnou, byli znovu obnoveni k pokání, poněvadž by znovu pro sebe křížovali Božího Syna a vystavovali Ho potupě.

170 Nuže, tedy, když to přečteme - takovým způsobem, pak můžeme mít dojem, že člověk mohl přijmout Ducha Svatého, a pak odpadnout a být zatracen. Ale ve skutečnosti je nemožné, aby se to stalo. Vidíte? To se nemůže stát. Pokud ano, pak Kristus lhal. Vidíte? Je nemožné pro ty, kteří byli jednou osvíceni. Nuže, sledujte. Co on chce zde říci? On mluví k těm okrajově věřícím židům, on nemluví k lidem, kteří jsou naplněni Duchem Svatým; on řekl, že jestliže okusil Slova Božího.

171 Nuže, dovolte mi to podat v předobrazě, tak abyste to uviděli a neminuli. Nuže, on píše k těmto židům. Někteří z nich byli okrajově věřící. Rozumíte? On řekl: „Nyní opustíme tyto skutky a promluvíme si o dokonalosti.“ Řekl: „Inu, mluvili jsme už o křtu, o vzkříšení z mrtvých a o vkládání rukou a všem možným; ale teď bychom si chtěli promluvit o dokonalosti. Nuže, chystáme se o tom promluvit, když vejdete do Ducha Svatého. Inu v těchto shromážděních jste okouněli, dost dlouho...“

172 A mohli jste pozorovat tyto lidi. Oni postávají kolem dokola; a ani nevejdou dovnitř ani neodejdou pryč. Oni si cení Ducha Svatého.

Ale chodí kolem dokola, a jestliže Duch Svatý snad něco udělá - a, lidičkové - pak povstanou a budou kvůli této věci řvát a skákat nahoru a dolů po podlaze, ale sami to nemají chuť přijmout. Nikoliv, ne! Rozumíte? A oni říkají: „Ó, ano, to je výborné. Ó, nevím co s tím teď udělat.“ Vidíte to, rozumíte? Vidíte to. To jsou okrajově věřící. Oni už jsou tak blízko, že to mohou i ochutnat, a přesto to nemohou přijmout. Vidíte? Nuže, oni se takhle flákají kolem dokola již dosti dlouho a přesto po čase od toho úplně odpadnou. Mohl bych vyjmenovat mnoho takových jmen, rovnou v této modlitebně. Oni udělali totéž. Oni z této cesty spadli, a kdyby se chtěli obnovit k pokání, není již pro ně místo k pokání. Oni tím, že zarmoutili Ducha, se Ho zbavili. Oni byli tak blízko, že...

¹⁷³ Pokud si to místo zde chcete se mnou otevřít, vím, že na to nemáte čas, ale jestliže si chcete otevřít 1. kapitolu 5. knihy Mojžíšovy a přečíst si to, tam naleznete totéž. Můžete si to přece jen poznamenat 5. Mojžíšová, 1. kapitola. Nuže, začínám od 19. verše a přečteme si až do 26. verše. 5. Mojžíšová... tam to naleznete... nuže, podívejte celý Izrael... co ti lidé udělali, oni když přišli do Kádesbarne? Ó, teď něco pozoruj! Tato modlitebna, ten letniční svět se nachází v Kádesbarne právě teď. To je naprostá pravda bratře Neville. My se nacházíme v Kádesbarne - které je soudní stolicí tohoto světa. (To byla soudní stolice).

¹⁷⁴ A tak tito špehové vyšli a Jozue řekl: „Nuže posílám je prozkoumat...“ - nebo spíše Mojžíš - „posílám ty špehy - dvanáct - každého po jednom z každého pokolení. Posílám je vyšpehovat tuto zem, aby přinesli zprávu.“ Je to tak?

A když se oni vrátili, bylo jich devět z dvanácti, kteří řekli: „Ó, to je dobrá země, ale, ó, pro smilování, my to nejsme schopni zvládnout.“ Oh, aj! Tam bydlí Amorejští a my jsme si připadali vedle nich jako luční kobylky. A to jsou ozbrojení muži. Jejich hradby jsou vysoké. Ó, to je příliš - jakže, ó kéž bychom raději zemřeli tam v Egyptě, místo toho, že jsi nás přivedl sem.

¹⁷⁵ Jakže, ten malý zestárlý Kálef a Jozue vyskočili a uklidňovali je, říkali: „My jsme více než schopni dobýt tuto zem.“ Ano, pánové! Tam byl jeden. Koukejte, co se stalo? Kálef a Jozue oni věděli, že Bůh jim dal zaslíbení: „Nejsme zvědaví jak veliké to je, a kolik nám stojí v cestě překážek, jak vysokí jsou tito lidé, jaké mají veliké postavy, to s tím přece nemá nic společného.“ Bůh to řekl, „a my to zabereme.“ A víte, že ti dva byli jedinými... z těchto dvou a půl miliónů, kteří vešli do této

země? Protože oni se uchopili svou vírou toho, že cokoliv Bůh řekl je pravdivé. Amen!

176 Ty modlitebno, ty se právě teď nacházíš v Kádesbarne! Podívej, ti lidé se nacházeli tak blízko, že dokonce už ochutnali hrozno této země. Oni si pochutnávali na hroznech. Když Kálef a ti další se vrátili zpět, přinesli hrozno a ti chlapíci si trhali z toho hroznu a ochutnávali. „Ó, ono je dobré. Ale my to nejsme schopni zvládnout.“ „Oni ochutnali těch dobrých skutků Božích, ochutnali Ducha Svatého, byli svědky jeho dobroty, ochutnali si z Toho, ochutnali si ze Slova Božího...“ Vidíte to? A ani jeden z těchto mužů ani jednomu z nich nebylo dovoleno, aby tam vešel. Oni zahynuli tam v té zemi na poušti. Oni tam nevešli, ač se nacházeli tak blízko, že si z toho ochutnali. Ale neměli dostatek milosti a víry, aby si to zabrali. A zde se jedná právě o to.

177 Nuže, teď poslyš, drahý člověče, který jsi napsal tento dopis. Přečteme si pouze ten následující verš. Na okamžik. Poslouchejte Pavla. Přečteme si ten sedmý verš:

„Vždyť země, která pije déšť, jenž na ni často přichází, a plodí rostlinu užitečnou pro ty, kdo ji obdělávají, dochází požehnání od Boha;

Ale ta, která vydává trní a bodláčí je zavržení hodná a blízká prokletí a její konec je spálení.“

178 Podívejte se nyní, co on říká. Nuže, sledujte. Zde byla postavena tato otázka; nuže, a pak chceme zakončit... tato otázka mě smrtelně trápila po celá léta.

179 Jednou jsem přišel do shromáždění mezi lidi, kteří mluvili v jazycích, bylo to v Mishawaka v Indianě. Nuže, stojím zde před svými vlastními lidmi. Vy jste slyšeli tyto lidi - slyšeli jste mě vyprávět můj životní příběh, o tom barevném muži, který řekl: „ On je tady. On je tady.“ Nuže, já už jsem to vyprávěl.

180 Ale chtěl bych říct ještě tu zbývající část z toho: pozoroval jsem tam dva muže. Oni byli... jeden přinášel poselství, a ten druhý ho vykládal. Ten druhý přinášel poselství a ten první ho vykládal. A bratře, to bylo v pořádku. Pouze to... pomyslel jsem si: „Pro smilování, nikdy jsem ještě nic takového neviděl.“ Řekl jsem: „Snad se nacházím mezi anděly.“ Pomyslel jsem si... nikdy jsem takovou věc nespatriil. Jeden promlouval a ten druhý...

181 A já jsem seděl vzadu jako nepozorný kazatel a vy to znáte

(prázdné místo na pásce - vyd.) ... oba tyto muže a podal jsem jim ruku. Nikdy jsem takové lidi po dobu svého života neviděl. On přinášel poselství, ten druhý vykládal. Ó, aj! To bylo báječné! Jeden promluvil a ten druhý vykládal. Oba... oni měli tváře bílé jako křída, když pozvedali své ruce. A já jsem si pomyslel: „Ó, aj, aj, kde jsem byl já po celý čas svého života. To je přece něco!“ A řekl jsem si: „Ach ti letniční jsou v pořádku.“ To bylo naprosto v pořádku.

¹⁸² Nebyl jsem v plném obrazu věci, viděl jsem jen co se tam dělo, kde - snad s výjimkou několika žen z nějaké misie... a ony se pohádaly a jedna druhou nazývaly „krkavcem na hřadě“ - a víte nebo něco takového, a tak trochu se mezi sebou hádaly. Ale nehledě na tyto ženy nebo něco jiného... to byl prostě ten nejnižší bod. Ale jestli kdokoliv z vás... ty si jistě vzpomínáš, bratře Grahame. Ty jsi byl tehdy ještě malým chlapcem. Tedy, bylo to prostě tak.

A naslouchal jsem tomu a pomyslel jsem si: „Ó, zřejmě jsem narazil na anděly.“

¹⁸³ Jednoho dne jsem procházel kolem rohu budovy - bylo to asi na druhý den a setkal jsem se s jedním z těchto mužů. Řekl jsem: „Dobrý den.“

On řekl: „Dobrý den.“ A řekl: „Jak se jmenuješ?“

Odpověděl jsem: „Branham.“

On řekl: „Odkud jsi? Odtud?“

Řekl jsem: „Ne, z Jeffersonville.“

On řekl: „Dobře, to je skvělé. A jsi letničním?“

Řekl jsem: „Ne pane, nejsem.“ Řekl jsem: „Nepřijal jsem Ducha Svatého takovým způsobem, jak je to u vás letničních - ale řekl jsem - každopádně jsem tu, abych se něčemu naučil.“

¹⁸⁴ On řekl: „Dobrá, to je velice hezké.“ A když jsem s ním takhle hovořil, zkontaktoval jsem se s jeho duchem (jak v případě té ženy u studny) a on byl opravdovým křesťanem. Bratře, on vydával pravdivý zvuk. On byl v pořádku. Nuže, vy všichni... kolik z vás přicházelo do mých shromáždění a vidělo věci tohoto druhu? Vidíte? A ten muž byl naprosto v pořádku. Tak tedy, pomyslel jsem si: „Tady to je! Ach, to je báječné!“

¹⁸⁵ Někdy večer nebo odpoledne jsem se setkal s tím druhým. Řekl jsem: „Dobrý den, pane.“

On řekl: „Dobrý den. Jak se jmenuješ?“ Odpověděl jsem mu. A on řekl: „Máš... jsi letniční?“

Řekl jsem: „Ne, ne tak docela letniční - nemyslím si.“ Řekl jsem: „Přišel jsem se zde poučit.“

On řekl - já řekl - řekl: „Obdržel jsi už někdy Ducha Svatého?“

Řekl jsem: „Já - já nevím.“ Řekl jsem: „Podle toho, co máte vy všichni, tuším, že já to nemám.“

A on řekl: „Promluvil jsi někdy v jazycích?“

Odpověděl jsem: „Ne, pane!“

On řekl: „Pak to jistě nemáš.“

¹⁸⁶ A já řekl: „Tuším, že je to tak.“ Řekl jsem: „Nevím, jsem kazatelem teprve dva roky, snad i méně.“ A řekl jsem: „Nevím toho moc o tom.“ Řekl jsem: „Asi to nemohu s určitostí říci.“ Řekl jsem: „Nemohu porozumět...“ Jelikož se mi jednalo o to, abych mohl uchopit i jeho, abych jej mohl chytit. A když se mi to povedlo, jestliže jsem se kdy setkal s pokrytcem - on byl právě jedním z nich. Jeho žena byla tmavovláška, a on žil s blondýnou, se kterou měl dvě děti; a přitom mluvil v jazycích a vykládal je s naprostou dokonalostí. A já řekl: „Nuže, Pane, do čeho jsem to zabředl?“ A tak od andělů, nevěděl jsem, kde jsem se vůbec dostal. A řekl jsem: „Já - já - já jsem fundamentalista; a ta věc musí být biblická. A musí to souhlasit. A někde něco není v pořádku, Pane. Jak je tohle možné?“

¹⁸⁷ Onoho večera jsem přišel do shromáždění, a navštívil nás tam Duch; a bratři, mohli jste to pociťovat! Byl to Duch Svatý. Ano, pánové! Pokud ne - To přece svědčilo s mým duchem, že to byl Duch Svatý. A já jsem byl ještě mladým kazatelem a nevyznal jsem se v tom - nevěděl jsem toho dost o rozpoznání ducha. Zkrátka jsem tam seděl. A věděl jsem, že ten Bůh, který mě spasil, že to byl ten stejný pocit... měl jsem pocit jako bych se vznášel ke stropu, a ten pocit províval celou touto budovou. A já jsem si pomyslel...

¹⁸⁸ Bylo jich tam asi 1500 osob. A já jsem si pomyslel: „Ó, ach! Dvě nebo tři skupinky se setkaly společně.“ A já jsem uvažoval: „Aj, aj, jak se může toto stát?“ „Nuže ten veliký Duch padal v této budově takovým způsobem; a zde podívejte se, tam přicházejí tito chlapíci a mluví v jazycích a vykládají a přinášejí dokonalá poselství a - jeden z nich je pokrytec, zatímco ten druhý je opravdovým mužem Božím.“ A pomyslel jsem si: „Nuže, jsem zcela pomatený. Nevím, co mám

dělat.“

189 Dobrá, ihned potom, můj dobrý přítel bratr Davis, (znáte ho) víte, on začal mluvit, že já jsem byl obyčejná panenka - to je prostě dívčí hračka - víte. A tak... byl jsem svobodný. A tak... on se ke mně začal chovat neslušně a pak, když to pokračovalo dál, jednal se mnou jako s venkovským strejcem.

190 A my jsme měli takovou malou... a tvoje maminka a ti ostatní s námi jsme mívali shromáždění na různých místech. V té době ještě nebyla otevřena modlitebna a my jsme měli malá shromáždění na různých místech. A nakonec jednoho dne, když byla tato modlitebna postavena, bylo to po mnoha letech, odjel jsem do Greens Millu, do své jeskyně na modlitbu, protože bratr Davis řekl o mně nějakou hroznou věc - ve svých novinách. A já jsem ho měl rád. Nebyl jsem spokojen s tím, co se stalo, a tak jsem tam odjel, abych se za něj modlil. Když jsem tam přišel, vstoupil jsem do jeskyně. A zůstal jsem tam asi dva dny. A říkal jsem: „Pane, odpusť mu to. On to tak nemyslel. On to tak nechtěl.“ A já jsem si myslel: „Víte...“ a náhodně jsem začal uvažovat o Písmu.

191 A vyšel jsem ven. A tam ležel kmen z hor (ten kmen tam leží ještě dodnes, ještě před nedávnem jsem na něm seděl). On leží napříč úzkého chodníčku, který se vine podél potoka. A já jsem se posadil obkročmo na tomto kmeni, a měl jsem výhled daleko do hor - dozadu, položil jsem si Bibli asi takhle. A uvažoval jsem: „Víte co...“ rozjímal jsem nad Písmem: „Ten kotlář mi způsobil mnoho zlého.“ Víte... a uvažoval jsem: Pomyslel jsem si, že bych si to měl raději přečíst. Otevřel jsem tedy Bibli, a řekl jsem: „Dobrá...“ Otřel jsem si tvář, a vítr foukal a otevřel Písmo v místě Epištoly k Židům 6. kapitoly. Dobrá, řekl jsem: „To není zde.“ A tak jsem odložil Bibli asi takhle, a další závan větru ji tam znovu otevřel. A já jsem si řekl: „Nuže, to je zvláštní, že to vítr znovu otevřel.“ A pomyslel jsem: „Dobrá, raději si to přečtu.“ A tam je řečeno:

„Neboť pro ty, kdo byli jednou osvíceni, a okusili ten nebeský dar, stali se účastníky Ducha Svatého a okusili dobré Slovo Boží i zázraky, budoucího věku.“

Uvažoval jsem: „Dobrá, ale já v tom nevidím žádnou souvislost.“ Ale přečetl jsem tu kapitolu do konce. A nic jsem tam nemohl uvidět. Řekl jsem: „Dobrá, zde se jedná o tamto.“ A já jsem to uviděl takhle. A to se znovu opakovalo. A já jsem to pozdvihl a myslel jsem si: „Dobrá, ale

k čemu je to dobré?" A pokračoval jsem ve čtení a četl a četl a řekl jsem si: „Dobrá, já tomu nerozumím.“ A četl jsem dál:

„... je nemožné, aby když odpadnou, byli znovu obnoveni k pokání, poněvadž by znovu pro sebe křižovali Božího Syna a vystavovali Ho potupě.“

A došel jsem, až do toho místa kde je řečeno:

„Vždyť země, která pije déšť, jež na ni často přichází a plodí rostlinu užitečnou pro ty, kdo ji obdělávají, dochází požehnání od Boha.

Ale ta, která vydává trní a bodláčí je zavržena a blízká prokletí, a její konec je spálení.“

¹⁹² A řekl jsem: „Jsem zvědav, co to má znamenat?“ Pouze bych... neuvažoval jsem o žádné souvislosti s tím. Jen jsem prostě uvažoval... když jsem tam seděl, pomyslně jsem si, že kdyby mi Pán dal vidění o bratru Davisovi a o těch ostatních tam. A zatím co jsem seděl; pohleděl jsem a spatřil jsem, jak se něco točilo, napříč údolím přede mnou. A byla to země, která se otáčela. A viděl jsem, jak byla celá popraskaná, a pozoroval jsem, jak kdyby byla celá zoraná. A nějaký Muž, který měl před sebou velikou nádobu plnou semene, šel a rozhazoval to semeno po zemi. A procházel podle zakřivení země, tak jak byla zakřivena, a pak zmizel za obzorem. A jakmile zmizel z mého pohledu, hle, ukázal se jiný muž, on se přikradl, měl na sobě černý oděv, a šel asi takto (bratr Branham to slyšitelně znázorňuje) a rozhazoval svoje špatné semeno. (Bratr Branham opakuje tento zvuk). A já jsem to pozoroval, zatím co se země otáčela dokola...

¹⁹³ Zanedlouho vzešla pšenice. A když vzešla pšenice, ukázalo se také trní, a také plevel a bodláčí, a páchnoucí plevel⁶- všechno to vyrůstalo pospolu - stejně tak mlíčí - a všechno to rostlo na tom pšeničném lánu. Všechno rostlo pospolu. A pak nastalo opravdu veliké sucho, a ta nepozorná pšenice měla takhle skloněnou hlavu, a to bodláčí trní a plevely rovněž sklonily své hlavy. A každý jeden z těch plevelů (bratr Branham znázorňuje zvuk lapání po dechu, dýchal asi takto). Mohli jste to prostě slyšet. A oni volali o déšť - o déšť.

¹⁹⁴ A za chvíli se ukázalo obrovské veliké mračno, a lilo jako z konve, a když padl déšť na tuto zem, pšenice poskočila a začala pokřikovat: „Sláva, haleluja, sláva Pánu!“ A ten páchnoucí plevel

⁶ kasie

rovněž křičel: „Sláva, chvála Pánu, haleluja!“ A trní a všichni ostatní tancovali na tom poli a křičeli: „Sláva, haleluja, chvála Pánu!“

A já jsem řekl: „Tohle nemohu pochopit.“

¹⁹⁵ To vidění pominulo; a můj zrak znovu na to padl: „Bodláčí, které je blízké zavržení...“ A pak mi to došlo. Ježíš řekl: „Děšť padá na spravedlivé i nespravedlivé.“ A člověk může sedět ve shromáždění, může promlouvat jazyky, může křičet, a chovat se jako všichni ostatní, mající opravdového Ducha Svatého, a přesto nebyt v Království Božím. To je ryzí pravda. Copak Ježíš neřekl: „Mnozí se postaví v onen den a řeknou: ‚Pane, copak jsme nevymítali dáblы ve tvém Jménu, copak jsme neprorokovali (kázali) ve tvém Jménu; copak jsme nekonali mnohé mocné skutky ve tvém Jménu?‘“

Ježíš řekl: „Odejděte ode Mě, činitelé nepravosti, Já jsem vás nikdy neznal.“ Co s tím tedy uděláme?

¹⁹⁶ Zde je pravý význam této věci. Vidíte? Oni ochutnali toho dobrého deště z nebe, ale oni byli od počátku špatní, od počátku nebyl jejich cíl správný; jejich motivy nebyly správné. To... to se nedá rozpoznat... víte, v době žně, On řekl: „Copak mám jít a vytrhat to ven?“

¹⁹⁷ On řekl: „Nechte je obojí růst spolu, ale v onen den trní a bodláčí bude společně spáleno a pšenice bude sklizena do sýpky.“ Nuže, jak můžete poznat co je trní, co je bodláčí, a co je pšenice? „Po ovoci jejich, poznáte je.“ Podívej, bratře, sestro, dobrý strom nemůže rodit špatné ovoce. Na nějakém úseku té cesty vás ty věci každopádně dohoní. A tak při hledání křtu Duchem Svatým... jsem vděčný tomu, kdo to napsal. Rozumíte?

¹⁹⁸ Nuže, tito okrajově věřící oni byli rovnou uprostřed nich. Oni byli obřezáni jejich obřízkou. Oni se přiblížili až k zemi Bohem zaslíbené, až k samotné hranici, mnozí lidé přijdou až na samotný okraj, oni přijdou až k samotnému křtu Duchem Svatým, a odmítnou Ho. Oni se nechtějí vzdát. Oni se přiblíží až k biblickému křtu ve jménu Ježíše Krista a pak se odvrátí zády, odvrhnou to a nechtějí to vidět.

¹⁹⁹ Nemáme ani jediné místo Písma v Bibli, kde by byl někdo pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého - ani jednou v Písmech. To začala dělat katolická církev, a pak to pokračovalo s Lutherem a Wesleyem, až do tohoto místa. To je ryzí pravda. Ale Biblický příkaz zní: „Ve jménu Pána Ježíše Krista.“ To je apoštolský křest. Nemůžete to dělat a zůstat v denominaci. Tak je to.

²⁰⁰ Nuže, vidíte tyto věci? Křest Duchem Svatým, dary Ducha, Bohem předložené věci... ovoce Ducha jsou láska, radost, trpělivost. Ó, ale vy řeknete: „Bratře Branhame, sláva Bohu, já mám dlouhou trpělivost.“ Snad ano. Nedávno jsem přijel do Ohio a někdo se mě zeptal - nebo mi napsal dopis a zeptal se mě, křtím-li ve jméno Ježíše Krista. Neodpověděl jsem ani jedno slovo. Oni si to každopádně zjistili a šestnáct spolupracujících kazatelů mě opustilo. Tohle nazýváme dlouhou trpělivostí, že ano? Dlouhá trpělivost, dobrota, tichost, upřímnost, snášenlivost a Duch Svatý. Vidíte?

²⁰¹ Ó, bratře, sestro - nacházíme se v Kádesbarne. Ochutnáváme tyto věci. Včera večer se Duch Svatý snesl na nás. Vstoupil do nás jako mohutný valící se vítr. On se posadil na mnohé z vás. A dnes kazatelé sem a tam navštěvovali domy, vkládali ruce a modlili se za ty, kteří hledali Ducha Svatého. Nepřijímejte nějakou napodobeninu. Nepřijímejte nějaký druh povyku. Nepřijímejte nějaký druh senzace. Čekejte, dokud vás Bůh nezformuje a neučiní vás novým stvořením - neudělá z vás nové stvoření. Teď to ochutnáváte, pochutnáváte si na tom, ale dovolte té Holubici, aby vás přivedla až ke stolu, a ten Beránek a ta Holubice ať se spolu posadí a hodují na věky věků na Slově Božím. Protože ono bude ještě stát, i když nebude ani nebe ani země; a přesto Slovo Boží zůstane. To je pravda.

²⁰² Prosím, nemyslete si o mně, že jsem nějaký radikál. I kdybych takovým byl, neměl jsem to v úmyslu. Kdybych... doufám, že jsem odpověděl na tyto otázky; udělal jsem to se svým nejlepšíším vědomím.

²⁰³ A proto v Epištole k Židům v 6. kapitole, jestliže se podíváte, Pavel promlouvá k těmto Židům, kteří říkali: „Dobrá, my půjdeme tak daleko.“ A skutečně přišli. Vidíte? Oni řekli: „Nuže, ty jsi...“ Ti, kteří přišli a ochutnali...

²⁰⁴ Náhodou jsem se podíval tam dozadu budovy, abych vám ukázal důkaz živoucího Boha. Doufám, že nebudu poukazovat na nějakou osobu. Nedávno jsem se vrátil z jistého shromáždění, a přišel jsem a oznámil, že můj dobrý osobní přítel a kamarád, a můj partner na lovech, člověk, který byl ke mně opravdu zdvořilý, člověk, který přicházel do mého shromáždění a byl mým bratrem; a já jej nazývám Bustym. On se jmenuje Everett Rodgers; on žil v Milltownu. Kolik z vás si vzpomíná na to, jak jsem přišel, abych to oznámil? On ležel zde v nemocnici; a lékaři jej vzali na operaci, otevřeli ho, a on byl tak plný rakoviny, že jej jednoduše zašili. A řekli: „On se stejně brzy ztratí; během několika týdnů zemře - nic se zde nedá dělat. S ním je už konec

a tím to zhaslo.“

205 Vzpomínáte si, jak jsem se postavil zde na pódiu a modlil se za něj. Jak jsem sestoupil dolů a šel tam do toho pokoje, vešel jsem tam a něco mě hlodalo v srdci. A jakmile jsem dostal všechny lidi ven... ležel tam bratr Everett. Jistě si na to vzpomínáte. Vstoupil jsem tam a řekl: „Bratře - bratře Busty.“ (Já jsem ho nazýval Bustym).

206 Ještě dávno, když jsme mívali shromáždění v besídce obrostlé křovím, všichni ti metodisté z okolí, kteří bydleli tam na tom pahorku (Gertie byla jednou z nich), oni přicházeli tajně a pokukovali přes vrátka z vinné révy, aby se dozvěděli, co já tam říkám, a tak dále, a měli strach z metodistické církve, že by mohli být vyloučeni. A pak jsem tam přijel a měl jsem vidění, a spatřil jsem maso uložené do plechovky. Chytil jsem několik ryb, pověsil jsem je na provázek natažený k trámku, a když jsem se podíval... to všechno jsem viděl ve vidění. A zanechal jsem - zanechal jsem hromádku lidí, kteří stáli onoho večera v této besídce z křoví, a šel jsem na vrcholek pahorku k bratru Wrightovi. A na druhý den ráno, mě oni nemohli najít. A řekl jsem: „Ať nikdo z vás...“

207 Zatím co jsem tam stál a kázal, ukázalo se Světlo - ten ohnivý sloup visel rovnou přede mnou a řekl: „Odejdi odsud do lesů. Tam si s tebou promluví.“ Bylo to ve stejný den. A na druhý den, když oni mě našli tam na pahorku, byl jsem tam nahoře, ukryl jsem své auto v plevelu, a modlil jsem se tam nahoře celou noc a celý následující den. A někteří lidé tam přišli - našli moje auto, a přišli až... to bylo v ten den, když bratr Graham Snelling - který je zde, přijal Ducha Svatého a povolání do služby.

208 A tam na tom pahorku, kde jsem ležel, a On - On mi sdělil jisté věci, které bych měl vykonat, a rozhovory, které jsme měli uskutečnit. On mi dal vidění o těch rozvěšených rybách, a řekl: „To je tvůj Milltownský sbor.“

A náhle čtyři nebo pět z nich sebou mrštilo; a já jsem řekl: „Kterí to jsou?“

A bylo řečeno: „Jedním z nich je Guy Spencer s manželkou. Ten další, to je jiný Spencer, který je zde a jeho příbuzní.“ A vyjmenoval několik lidí, kteří odejdou.

209 Řekl jsem jim: „Ať nikdo z vás nejí.“ Moje manželka a já jsme nebyli... to bylo ještě předtím, než jsem se oženil; ona odešla domů a zůstala na noc u sestry Spencerové, byla to vzácná žena. Vzácný muž

Guy Spencer, on je tak milý, opravdu milý, opravdu vzácný. A on tam přišel a Opal řekla: „Koukejte...“ Řekla Medě: „Nuže, Medo, já věřím bratru Billovi.“ Ona řekla: „Ale když Opal má hlad, ona musí mít šunku s vejci, a tak ona odešla udělat smaženou šunku s vejci, usedla, pomodlila se, naklonila se nad stolem, plakala, ale nemohla se toho dotknout.“ A potom oni odešli na lov.

²¹⁰ A onoho dne tam na tom pahorku, On mi řekl přesně to, co se stane. On řekl: „Odejdou ti a ti.“ On měl celou hromadu toho konzervovaného masa, a řekl: „Uchovej to na pozdější dobu, pro lidi z Milltownu.“ A onehdy v noci, když jsem slyšel bratra Creeche... on tu seděl minulý večer. Nevím... bratře Creechi, jsi tady dnes večer? Když bratr Creech přišel ke mně, zavolal mě a sestra Creechová plakala; a její otec tam ležel... ona řekla: „Bratře Bille, neříkej mu to. On umírá.“ Řekla: „On je celý sežraný rakovinou; lékaři ho otevřeli a on je prolezlý rakovinou.“ A „Will Hall“, (všichni si ho pamatujete) když ten doktor jej otevřel, a on byl plný rakoviny... já jsem právě onoho rána začínal hon na veverky, a viděl jsem jablíčka, která visela v pokoji. (Vzpomínáte si na ten příběh?) A ten muž žije ještě dnes. Bylo to před léty. On a bratr Busty byli přáteli.

²¹¹ Šel jsem tedy do nemocnice - do nové nemocnice (zapomněl jsem, jak se to tam v New Alabamy jmenuje) - ta nová nemocnice. Přišel jsem tam, abych se viděl s Bustym. A když jsem vstoupil do pokoje, řekl jsem: „Bratře Busty.“

On řekl: „Bratře Bille.“ Stiskl moji ruku svým staromódním pevným stiskem ruky; on byl veteránem z první světové války, neříkám to kvůli tomu, že je tu přítomný, ale bylo to znamenité srdce, jedno z těch mála srdcí, která bila pod modrou košilí. On mě uchopil za ruku. Já jsem byl u nich doma; já jsem jedl u nich doma, spal jsem u nich doma, jako kdybych byl jejich bratrem. Jeho děti a všichni - byli jsme jako pokrevní bratři; znamenitý muž.

²¹² A on... ale jeho zkušenost s Pánem nebyla nikdy dosti hluboká. On... pokřtil jsem ho ve jménu Ježíše Krista. Onoho dne když tento metodistický kazatel řekl: „Všichni, kteří se dají pokřtít ve jméno Ježíše Krista, ať zmiznou z mého stanu“ - to bylo v pořádku. George Wright a ti další odešli. A to bylo tehdy toho odpoledne, když jsem tam přišel, a křtil ve jménu Ježíše Krista v Totten Fordu. A celé shromáždění tohoto muže vstoupilo do vody a bylo pokřtěno ve jméno Ježíše Krista. To byla krása. To bylo hezké. Jestliže Bůh je s vámi, kdo proti vám? Nevím, kde se ten muž poděl, nevím, co se ním stalo.

²¹³ Každopádně, když jsem přišel do nemocnice, ležel tam Busty prolezlý rakovinou, a lékaři dokonce - nebyli schopni udělat nic, než že ho zpátky sešněrovali. Busty mi řekl - on řekl: „Bratře Bille, to má jistě nějaký cíl. Něco se stalo.“

Řekl jsem: „Ano Busty.“ A začal jsem pociťovat Ducha jako valící se vítr, o kterém jsem promlouval, víte. Jak přicházel.

A on řekl... když jsem tam přišel, ukázala se v rohu duha, ona stála v rohu. A duha je smlouva - Boží smlouva. Bůh udělal onoho dne smlouvu se mnou tam nahoře. A vložil jsem své ruce na bratra Busta a modlil jsem se za něj.

Lékaři říkali: „On se ztratí. On to nepřezije. Na něm už nic není... on se pomine během několika dnů.“ Busty Rodgers... bylo to před mnoha týdny, a Busty Rodgers sedí zde vzadu dnes večer v této modlitebně, a je zdravý a při sobě, jak jsem ho sotva kdy viděl ve svém životě. Můžeš se postavit bratře Busty? Tam on je. Vzdejme Bohu slávu, všichni.

*„Shromáždili se v horním příbytku,
všichni se modlíce v Jeho Jménu,
byli pokřtěni Duchem Svatým
a moc ke službě sestoupila.
Nuže, co On učinil pro ně onoho dne,
totéž udělá i pro tebe.
Jsem tak rád, že mohu říct
Jsem jedním z nich.*

*Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, mohu říct,
že jsem jeden z nich (aleluja!)
Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
jsem jeden z nich.*

*I když se tito lidé nechlubili,
ani se nechválili světskou slávou.
Přesto přijali všichni své letnice,
pokřtěni ve jménu Ježíše.
A nyní mluví do široka a daleka,
že jeho Moc je ještě ta samá.*

*Jsem tak rád, že mohu říct,
jsem jeden z nich.*

*Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
že jsem jeden z nich (aleluja!)
Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
jsem jeden z nich.*

*Nuže, pojd' můj bratře, hledej to požehnání,
jež očistí tvoje srdce od hříchů.
A které rozezná zvonce radostí,
a udrží v plameni tvou duši.
Ó, to hoří teď v mém srdci,
ó, sláva jeho Jména.
Jsem tak rád, že mohu říct,
jsem jeden z nich.*

(Zpívejme to).

*Ó, Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
že jsem jeden z nich (aleluja!)
Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
jsem jeden z nich.“*

Kolik z vás je jedním z nich? Pozvedněte své ruce. Ó, ach! Ó, jak jsem vděčný, že jsem jeden z nich.

*„Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
že jsem jeden z nich (aleluja!)
Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
jsem jeden z nich.*

*Shromáždili se v horním příbytku,
všichni se modlíce v Jeho Jména,
pokřtěni Duchem Svatým*

*a moc ke službě sestoupila.
Nuže, co On učinil pro ně onoho dne,
totéž udělá i pro tebe.
Jsem tak rád, že mohu říct,
jsem jedním z nich.*

*Ó, Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
že jsem jeden z nich (aleluja!)
Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
jsem jeden z nich.“*

Nuže, zatím co budeme pokračovat ve zpěvu tohoto nápěvu, chci, abyste se všichni otočili kolem sebe a podali si ruce s někým vedle a řekli: „Jsi jedním z nich?“ Vidiš? V pořádku.

*„Jeden z nich (vím, že jsi bratře, já vím, že jsi
bratře...?...)
(Bratr Branham podává ruku těm,
kteří stojí na blízku) ... jeden z nich
Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
že jsem jeden z nich.“*

²¹⁴ Ó, netěšíte se, že jste jedním z nich? A kolik z vás má touhu být jedním z nich? Pozvedněte své ruce. V pořádku. Nuže, teď budu zpívat pro vás.

*Nuže, pojd' můj bratře, hledej to požehnání,
co očistí tvoje srdce od hříchů.
Které rozezní zvonce radostí,
a udrží v plameni svou duši.
Ó, to hoří teď v mém srdci,
ó, sláva jeho Jména,
jsem tak rád, že mohu říct,
jsem jeden z nich.*

Ó, Jeden z nich, jeden z nich,

*jsem tak rád, že mohu říct,
že jsem jeden z nich (aleluja!)
Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
jsem jeden z nich.*

²¹⁵ Vzpomeňte si, co řekla ta malá dívka: „Petře nejsi jedním z nich?“ Jsem tak rád, že ano? Petr řekl o letnicích: „To je to!“ A já jsem vždy říkal: „Že jestliže to není to, jsem tak rád, že mám to a čekám, až přijde tamto.“ Tak je to. Mám z toho velikou radost.

*„Protože: Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
že jsem jeden z nich.
Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct,
jsem jeden z nich.“*

²¹⁶ Ó, není to nádherné - sedět tak ve spolek v nebeských místech v Kristu Ježíši, a mít to společenství v Duchu, kdy můžeme důvěrně rozjímat o Slově, mluvit o těchto vzácných budoucích věcech. Je to tak vzácné. Jsem tak rád, že mohu o tom vědět, a vy? Nejste rádi, že jste křesťané? Nejste rádi, že vaše hříchy jsou pod krví? On jednoho z těch dnů bude přicházet, a my půjdeme s Ním. Jen zvažte. Naše stáří pomine, všechny nemoci, všechna utrpení, celý smrtelný život se změní. Ó, ach! Já uvažuji o tom starém vzácném bratru, který zde stával. Vzpomínám si... kolik z vás si vzpomíná na Rabbi Lawsons? Ach, většina z vás. Můžu ho vidět, jak tu pověsil tu starou hůl. A já jsem se posadil tam dozadu. A on zpíval tu krátkou píseň... (moment bratře Tedde). Pokusím se - jestli se mi podaří vzpomenout si na nápěv této písně. Já nevím.

*„Tam na mě čeká šťastný zítřek,
kde se perlové brány otevřou dokořán,
a kdy překročím tu záclonu žalu,
odpočinu si tam na druhém břehu.*

*A jednoho dne mimo dosah smrtelníků,
Jednoho dne, jen sám Bůh ví kde a kdy,
Kola smrtelného života zastaví se.*

A my půjdeme přebývat na horu Sión.“

217 Ano, ta kolečka, která se otáčejí v nás - zraku, dotyků, citů, čichů a sluchů, ty smysly a kolečka, která se otáčejí v tom smrtelném životě, se jednou zastaví. A pak já sám a také vy, půjdeme přebývat na horu Sión. Ó, jak to miluji. Vy také? Vězte, že máme požehnanou jistotu. V pořádku. Kolik z vás zná tu starou křestní píseň? Teď to pozměníme. Bude to píseň k našemu rozchodu:

*„Vezmi s sebou jméno Ježíš,
dítě žalu a nářku.
Ono dá ti radost a útěchu,
a vezmi jej všude, kam jdeš.“*

218 Vezmi jméno Ježíš s sebou. Jen to udělej, když budeš odcházet. V pořádku - teď všichni společně. Nezapomeňte, v osm hodin ráno budou rozdány modlitební lístky pro nadcházející shromáždění. A shromáždění se začne o půl desáté, a v deset už budu kázat. A modlitba za nemocné bude okolo jedenácté hodiny.

219 A zítra odpoledne - zítra večer zde v modlitebně bude evangelizační poselství. A zítra večer vy, kteří jste činili pokání ze svých hříchů a nikdy jste nebyli pokřtěni, bude otevřeno baptisterium. A budeme křtít lidi ve jménu Pána Ježíše Krista.

220 Všichni teď společně, a zatím co zpíváme na celý hlas. Bratře Busty, ty si neumíš představit, jak jsem rád a vděčný Bohu. Víte co, on šel k lékaři. A bylo mi řečeno, že se lékař na něj podíval a nevěděl co si má o tom pomyslet. On nemohl uvěřit, že se jedná o toho stejného chlapíka. Ó, to není žádné tajemství, co může Bůh učinit. Není to pravda? V pořádku.

*„Vezmi jméno (rozezni Ho!) Ježíšovo s sebou,
dítě žalu a nářku.
Ono ti dá radost a útěchu,
a vezmi jej všude, kam jdeš.“*

*Vzácné jméno (vzácné jméno). Ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebes.
Vzácné jméno (vzácné jméno) Ó, jak sladké!
naděje země a radost nebes.“*

²²¹ V pořádku. Teď odevzdám bohoslužbu pastrovi. On má ještě několik slov, které by chtěl říct a rozpustit nás - cokoliv má ve svém úmyslu.

